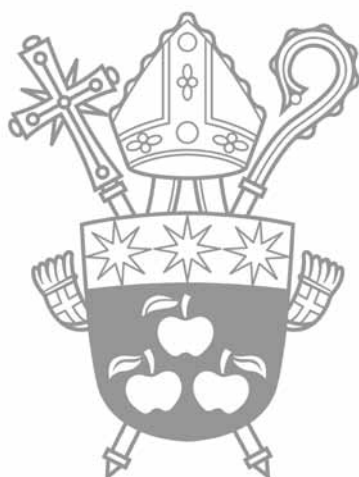

DIECÉZNÍ ČASOPIS PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Setkávání

6 červen
2013
ročník XXIII.

(...) Lidské tělo chátrá a stane se z něj popel. I tento chrám, který má tak podivuhodné osudy, taky chátral a bude chátrat. Ale právě ta obnova znamená novou energii a potvrzení existence života Božího lidu! (...) Poslední století bylo století, které mělo víc mučedníků než prvotní církev, jak říkal Jan Pavel II. A chrámy chátraly, mnoho jich u nás bylo vyhozeno do povětří. V těchto souvislostech je obnova

naší katedrály zážrak - tak tichý, jak vznikl ten úmysl, tak tichý, jako jsme nebyli my, co jsme tu zde, přítomní jednotlivým gestům dělníků, kteří tu kopali, stavěli a zdobili. A je to nejen naše slavnostní přítomnost zde, ale je to program na nejméně dalších 50 let, pokud to můžeme říct, kdy dojde třeba k dalšímu zásahu nebo obnově v nové generaci. (...)

Z kázání mons. Jiřího Padőura, OFMCap.,
při znovuotevření katedrály sv. Mikuláše
(České Budějovice, 9. 6. 2013)

Slavnostní znovuotevření katedrály sv. Mikuláše

V sobotu 1. června 2013, při slavnostní eucharistické bohoslužbě u příležitosti znovuotevření katedrálního chrámu sv. Mikuláše v Českých Budějovicích, které předsedal českobudějovický diecézní biskup Mons. Jiří Paďour, OFMCap. společně s pomocným biskupem Mons. Pavlem Posádem, litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem, zahraničními i tuzemskými církevními představiteli a kněžími českobudějovické diecéze, byl posvěcen nový obětní stůl (do něhož byla vložena schránka s ostatky sv. Jana N. Neumanna), nový ambon a biskupská katedra.

Text a foto: Marie Vítová

Zleva: pohled do presbytáře před zahájením bohoslužby; všechny přítomné přivítal místní duchovní správce a děkan katedrální kapituly u sv. Mikuláše P. Dr. Zdeněk Mareš; kázání pronesl diecézní biskup mons. Jiří Paďour, OFMCap.

Pomazání nového oltáře křížem. Dole: příprava kadidla na okouření oltáře.

Kněží se řadí k přijímání

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
DĚTSKÉ VIKARIÁTNÍ POUTĚ 2013	4
Zemřel Věroslav Mertl	6
Kamenné sochy sv. Jana Nepomuckého v českobudějovické diecézi	7
Klokotské exercicie s P. Martinem, OMI	10

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Charita na jihu Čech: potřebujeme pomoc pro postižené povodněmi	11
Charita kontaktuje lidi zasažené povodněmi a zjišťuje jejich další potřeby	11
Koledníci dostali pamětní listy	11
Zahradní slavnost letos skrápěl déšť	12
Studenti UK přiblížili adoptivním rodičům situaci v Zimbabwe	12
Projekt Poradny pro cizince a migranty	13
Obec Moravský Žižkov vyslala zázilku pro lidi postižené povodní na jihu Čech	13
Noc v klubovně	14
Noc kostelů na Klokotech	14

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

K výstavě Pro každého v rodině	15
DCR připravuje	15
Poděkování o. Jendovi Turkovi	16
Karmelitánské nakladatelství	17

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Obláská pouť na Klokotech	17
Bohoslužba oběti - 1. sobota na Klokotech ...	17
Májové pobožnosti	18
Duchovní obnova v Sedlici	18
Na Klokotech proběhlo setkání sborů	18
Noc kostelů ve Slabčicích	19
Noc kostelů 2013 v Jistebnici	19
Ze Šumavy	20

PERSONALIA

Radio Proglas	22
Nakladatelství Paulinky	22

Příští číslo
vyjde 22. 7. 2013.
Uzávěrka je 12. 7. 2013.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumann v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Jubileum světícího biskupa mons. Pavla Posáda

Českobudějovický světící biskup mons. Pavel Posád oslaví 28. 6. 2013 své 60. narozeniny.

Narodil se v Budkově, okr. Třebíč. Pochází ze sedmi sourozenců, nejstarší bratr zemřel ve dvou letech. Po maturitě studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. 26. 6. 1977 byl v Brně vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan v Pozořicích, v Brně-Židenicích a v Lomnici u Tišnova. Od r. 1980 působil jako farář v Ratíškovicích, okr. Hodonín, po dvou letech byl přeložen do pohraniční farnosti Drnholec, okr. Břeclav. V r. 1989 byl ustanoven duchovním správcem v Třešti.

Po pádu komunismu se stal farářem u sv. Tomáše v Brně, po 3 letech byl jmenován spirituálem olomouckého Arcibiskupského kněžského semináře.

Diecézním biskupem v Litoměřicích byl jmenován 24. 12. 2003, biskupské svěcení přijal 28. února 2004. Papež Benedikt XVI. ho jmenoval 26. 1. 2008 světícím biskupem českobudějovickým a udělil mu titulární stolec ve Ptuji (Slovinsko). Intronizován byl 8. 3. 2008. 3. 2. 2012 byl zvolen proboštem Katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích.

Přejeme Mons. Posádovi hojnost sil a Božího požehnání v jeho biskupské službě. -r-

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

21. 6.	(pá)	Praha - Zasedání české provincie ČBK - <i>biskup Jiří</i>
České Budějovice , sv. Vojtěch – Mše sv. pro Proglas (18 hod.) - <i>biskup Pavel</i>
22. 6.	(so)	Prachatic – Pouť k sv. Janu N. Neumannovi (10 hod.) - <i>oba biskupové</i>
27. 6.	(čt)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – Mše sv. pro Biskupské gymnázium (10 hod.) - <i>biskup Jiří</i>
České Budějovice , síň O. Jeremiáše – Promoce TF JU (17.30 hod.) - <i>biskup Pavel</i>
28. 6.	(pá)	Veselí n. Lužnicí – Mše sv. u příležitosti 60. narozenin biskupa Posáda (10 hod.) - <i>oba biskupové</i>
29. 6.	(so)	Budkov – Mše sv. u příležitosti životního jubilea - <i>biskup Pavel</i>
30. 6.	(ne)	Ratíškovice – Poutní mše sv. (8 a 10 hod.) - <i>biskup Pavel</i>
Deštná , kostel sv. Ottona – Břimování (11 hod.) - <i>biskup Jiří</i>
1. 7.	(po)	České Budějovice , síň O. Jeremiáše – Promoce TF JU (9; 11 hod.) - <i>biskup Pavel</i>
České Budějovice , síň O. Jeremiáše – Promoce TF JU (13; 15 hod.) - <i>biskup Jiří</i>
4.-6. 7.	(čt-so)	Velehrad – Oslavy cyrilometodějského jubilea - <i>oba biskupové</i>
7. 7.	(ne)	Olomouc – Kněžské svěcení - <i>biskup Jiří</i>
České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – Mše sv. (10.30 hod.) - <i>biskup Pavel</i>
11.7.-1.8.	(čt-čt)	Rio de Janeiro – Světové setkání mládeže - <i>biskup Pavel</i>

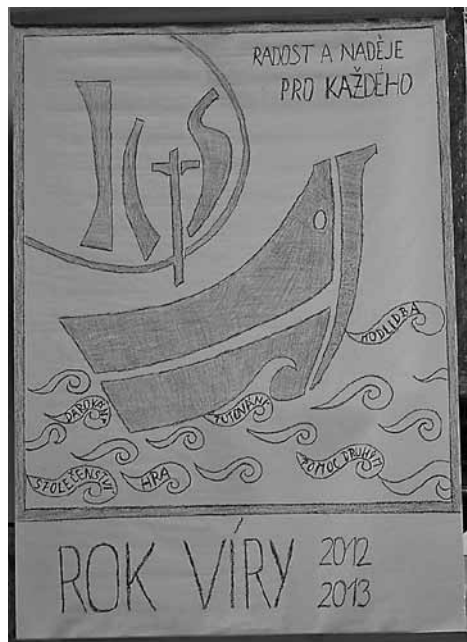
Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Dětské vikariátní poutě 2013

Dětská vikariátní pouť v Lukavci (18. 5.)

Naši letošní Vikariátní dětskou pouť 18. 5. 2013 jsme v Lukavci začali slavením mše sv. v útulném kostelíku sv. Václava spolu s naším panem vikářem P. Jaromírem Stehlíkem, který nám připomněl téma pouti – *Radost a naděje pro každého*. I na plakátu, který zobrazoval logo k Roku víry, se odrazilo ve vlnkách, kde se všude budeme tohoto tématu dotýkat: po mši sv. nás opustila skupinka starších - zdatných - poutníků, aby zažili radost a naději **ve společném putování** k nedaleké kapličky na Stražišti. Mladší účastníci pouti (po obědě z vlast. zásob) na prostranství kolem místní ZŠ putovali po 3 stanovištích, kde si připomněli, že radost a naději můžeme prožívat **z modlitby**, **z darování** (můžeme čerpat ze svých talentů, nadání, kterými jsme byli obdařeni - přinášet radost a naději i tím, že umíme darovat druhým svůj čas....) a **z konkrétní pomoci** (zde se

děti seznamovaly s činností Charity – mohly si samy vyzkoušet pomoc potřebným – svěřt sebe nebo druhé na invalidním vozíku, vodit nevidomého, ovázat někomu ránu apod.). Po hlavním programu následovalo občerstvení v podobě dobrot od lukaveckých maminek a babiček a čaj... i poutníky ze Stražiště přilákala jejich vůně :-)

A následovalo volné odpoledne pro všechny dle vlastního výběru – hřiště patřilo fotbalistům, na prostranství kolem byla stanoviště, která nabízela nejrůznější hry (jako např. házení, přetahování lanem, KUFR, poznávací hry, překážková dráha apod.). Nejmenší využili i pískoviště a park s dětským hřištěm – našimi účastníky se stávají i celé rodiny se svými nejmenšími ratolestmi. Nechybělo ani velké stanoviště tvoření, kde jsme se mohli výtvarně vyřádit – vyrobit sobě nebo druhým něco pro radost. Naši pouť jsme zakončili opět v kostele krátkou adorací a poděkováním za celý společ-

ně prožitý den, za radost a naději, kterou jsme načerpali a můžeme ji nést dál – do svých domovů, škol, mezi kamarády...

Chtěla bych touto cestou poděkovat lukaveckému panu faráři a jeho farnosti, městysu Lukavec a vedení místní ZŠ za velmi milé přijetí, ochotnou spolupráci a úžasné zázemí, které nám bylo poskytnuto, místním maminkám a babičkám za nepřeberné množství bu-

chet a cukroví!

Děkuji také všem katechetům, mládežníkům, pracovníkům pacovské Charity, výborné kapele a dalším ochotným spolupracovníkům z celého našeho vikariátu, kteří jakkoli přispěli svou konkrétní pomocí ke zdárnému průběhu naší pouti! **Vy všichni jste přinesli radost a naději do života nás všech** – asi 200 malých i velkých poutníků!

Hana Pechová

Dětská pouť strakonického vikariátu (25. 5.)

Letošního roku se dne 25. května konala dětská vikariátní pouť ve Štěkni. Téma pouti byla radost. Jejím cílem bylo ukázat dětem, že radost můžeme mít nejenom z toho, co dostáváme, ale i z toho, co darujeme.

Pouť začala v kostele sv. Mikuláše v 10 hod. mši sv., kterou slavil vikář P. Jan Löffelmann, J.C.D. a koncelebroval P. Marcin Aleksander Piasecki z Blatné. V homilii otec vikář velice pěkně a názorně vysvětlil dětem, jak neztratit radost ve všedních dnech. Tajemství trvalé radosti spočívá v přátelském vztahu s Pánem Ježíšem.

Po mši svaté každé dítě dostalo bílou šablonu osmilsté květiny. Za každou aktivitu dostaly děti jeden okvětní lístek – každá aktivita měla vlastní barvu. Na závěr, po absolvování všech aktivit, dostaly děti ještě bílý střed s nápisem: **RADOST ROZDÁVÁNÍM ROSTE**.

Poté se děti rozdělily do čtyř skupin různých barev - modré, zelené, červené a žluté. Dvě skupiny se odebraly na prohlídku zámku, kterou provázela S. Brigita, SJ. Prohlídka byla ukončená kvízem. Třetí skupina malovala vitráž se svěťci a čtvrtá tančila. Potom se skupiny vyměnily.

Po skončení aktivit jsme šli společně na oběd,

kde všichni dostali párky v rohlíku a moučník. Po obědě jsme vyrazili do zámeckého parku,

Pokračování na 5. straně.

Dětská vikariátní pouť v Horní Pěně

V průběhu května se ve vikariátech českobudějovické diecéze konají dětské vikariátní poutě. Děti z českokrumlovského a jindřichohradského vikariátu se společně sešly v Horní Pěně u Jindřichova Hradce.

Proč právě tam? Horní Pěna je rodištěm P. Bedřicha Bachsteina, jednoho ze čtrnácti pražských mučedníků, kteří byli 13. 10. 2012 v pražské katedrále prohlášeni za blahoslavené. Pražští mučedníci byli františkáni, kteří roku 1604 obsadili trosky kláštera u Panny Marie Sněžné a začali ho renovovat. Na masopustní úterý 15. 2. 1611 do jejich kláštera vtrhla pražská lůza a bratry bez milosti pobila.

A tak děti, seznámené s tímto příběhem, nasedly do autobusů a vydaly se do vesničky nedaleko Jindřichova Hradce. Na místě nás vítaly úsměvy báječných organizátorů. Po společné mši sv., kterou pro poutníky sloužil biskup Jiří Paďour, OFMCap., následovalo pohoštění v místním kulturním domě. Zde děti také shlédly renesanční tance v podání jindřichohradecké skupiny Ballare. A nejen shlédly, ale zároveň se aktivně zapojily do výuky. Následoval výšlap na místní hřiště. Zde už pro děti byla nachystána stanoviště s doprovodným programem. Děti se setkaly s františkánem, dověděly se více o zakladateli řádu sv. Františkovi a naučily se vázat františkánský uzel. Protože sv. František byl milovníkem zvířat, nechybělo stanoviště se zvířaty. Děti shlédly scénku ze života sv. Františka. Dozvěděly se také zajímavé informace o našem papeži Františkovi. Sportovní stanoviště dětem nabídlo lukostřelbu, přetahování lanem, chytání rybiček a další pohybové aktivity. Pro radost a památku na ten den si děti mohly vyrobit placku s motivem zvířete. Po závěrečném požehnání jsme se plni dojmů vydali domů. Českokrumlovští poutníci se zastavili u rybníka Svět a na úplný závěr si na třeboňském náměstí pochutnali na zmrzlině. Velký dík za příjemně strávený den patří všem organizátorům, především pak třeboňským přátelům. Na viděnou na další z podobných akcí.

Helena Čížková, farnost Křemž

Pouť dětí tábořského vikariátu - Chýnov

„Správně vidíme jen srdcem“

Pokračování ze 4. strany.

kde byly připravené pohybové aktivity. První aktivita byla hledání částí citátů z Bible. Jednotlivá slova byla na kartičkách schovaných na několika místech v parku, děti měly za úkol najít a složit celý citát.

Druhá aktivita byla zdravotnická, kde se měřil čas, jak rychle dokážou děti přenést zraněného. Třetí byla překážková dráha ve dvojici. Jeden z dvojice šel poslepu, druhý byl jeho vodič. Každé dvojici se měřil čas.

Čtvrtou aktivitou byl hod létacím talířem na cíl. Pátá aktivita byl štafetový slalom v krásném přírodním prostředí zámeckého parku.

Závěr poutě byl v kostele sv. Mikuláše, kde bylo předání dárků, vyhodnocení soutěží a rozeslání domů. Na konci jsme se pomodlili modlitbu Páně.

Marie, vikariát Strakonice

Pouť se konala v pondělí 27. května. Mottem pouti byl citát ze Saint-Exupéryho Malého prince „*Správně vidíme jen srdcem*“, který nás letošní poutí provázel. Pro děti bylo připraveno putování po naučné stezce krásným okolím Chýnova od Chýnovské jeskyně do města. Přesto, že víkend byl deštivý, s nadějí jsme očekávali, že se na nás v pondělí usměje sluníčko nebo alespoň nebude pršet, ale nestalo se tak. V pondělí zase pršelo a navíc byla i pořádná zima, tak jsme poprvé v sedmnáctileté historii konání dětských poutí v našem vikariátu museli přejít k „mokré variantě“, kterou jsme sice měli předem připravenou, ale realita pondělního rána nás stejně trochu zaskočila. Po počátečním zmatku se ale všechno podařilo přeorgani-

zovat (hlavně díky chýnovskému pastoračnímu asistentovi Vaškovi Mikulovi a jeho ženě Lídě) a celý program pouti naplnit – dokonce obohačený o původně nenaplánované aktivity.

Místo u vstupu do Chýnovské jeskyně jsme se všichni sešli v chýnovském kulturním domě. Každý účastník dostal cedulku, kam napsal své jméno, a mohlo se vyrazit na trať, která místo po trase naučné stezky vedla jen po náměstí a jeho nejbližším okolí.

Jedno ze stanovišť bylo v kostele. Děti se zde dozvěděly něco o poslání a činnosti Domácího hospicu Jordán, který může prakticky 24 hodin denně pomoci při zvládnutí bolesti svých klientů. Potom si děti i prakticky vyzkoušely, jak

Pokračování na 6. straně.

Pokračování z 5. strany.

náročné je zvládnout invalidní vozík při výjezdu přes práh kostela.

Další zastávka byla u chýnovských hasičů. Zde si děti prohlédly jejich speciální oblečení a vybavení a také techniku, kterou používají při své práci.

V knihovně si děti vyslechly podobenství o boháči a Lazarovi a potom společně přemýšlely, co to znamená, že správně vidíme jen srdcem, a jak a čím mohou svému kamarádovi udělat radost.

Děti se také podívaly na věž chýnovského kostela, kde se dozvěděly mnoho zajímavého o historii a fungování věžních hodin.

Další stanoviště bylo na faře. Tady nejprve děti debatovaly o tom, jak pomáhají doma rodičům, kamarádům nebo starým lidem. Pak se zaměřily na dvě velké postavy naší historie - svatou Anežku a svatou Zdislavu, které jsou nám příkladem v péči o potřebné i dnes.

Jediné venkovní stanoviště bylo na hřišti u potoka. Původně si tady měly děti zaspportovat a zadovážet, ale protože to počasí nedovolovalo, přišel všem vhod velký oheň, u kterého se mohly ohřát. Také si zde vyslechly příběh o džbánech, na který kdo chtěl, mohl navázat plněním velkého sudu vodou z potoka na čas. Poslední stanoviště bylo v kulturním domě. Zde děti dostaly teplý čaj a buchty, které pro ně připravili chýnovští farníci. Po občerstvení zde měly děti na výběr hned několik dalších aktivit. Trochu si, v rámci možností, zaspportovat, prohlédnout si výstavku Papežských misijních děl,

vyluštit nějaké kvízy a hádanky. Každý také vyrobil růži z krepového papíru jako dárek pro seniory. Původně bylo v plánu, že každé dítě předá svoji květinu osobně, ale opět jsme se tady museli přizpůsobit dané situaci a do domova pro seniory odešla s kytičkami pouze část dětí. Společně s nimi také děti z Mladé Vožice, které zahrály svoje malé divadelní představení Krtek a kalhotky. Nakonec si všichni společně zazpívali. Mladovožické děti pak svoje divadelko zopakovaly ještě jednou v kulturním domě pro všechny účastníky.

Na závěr pouti nás čekala bohoslužba slova v kostele Nejsvětější Trojice. P. Stanislav Brožka znovu v promluvě zopakoval, co znamená vidět srdcem a doplnil celý citát: „*co je důležité, je očím neviditelné*“.

Bohoslužbu krásně doprovázel pěvecký sbor ze ZŠ Orbis Pictus. Všichni přítomní kněží nakonec poutníkům požehnali vkládáním rukou. S hymnou Papežského misijního díla děti jsme se pak rozcházel domů: „*Kdo půjde rád, světu radost dát?... Pošli mě, půjdu já...*“

Marie Šittová

Zemřel Věroslav Mertl

Jak většina z vás už jistě zaznamenala, koncem května zemřel Věroslav Mertl, známý jihočeský spisovatel a dlouholetý spolupracovník naší redakce.

Věroslav Mertl se narodil 30. 3. 1929 v Chrástanech u Týna nad Vltavou v rodině četnického strážmistra. Vystudoval obchodní akademii v Českých Budějovicích, kde pak dlouho pracoval jako úředník a v období 1971-1991 působil jako tajemník OV ČSL. V letech 1968-1970 byl redaktorem česko-budějovického nakladatelství Růže a literárního měsíčníku Arch, zakrátko zakázaného. V roce 2001 obdržel Státní cenu za literaturu za román *Hřbitov snů* a za esejistickou tvorbu z 90. let.

Věroslav Mertl zemřel v noci z neděle 19. 5. na pondělí 20. 5. 2013. Pohřben byl do rodinného hrobu v Kamenném Újezdu. -r-

(...) „Kdykoliv mě všechny ty jalové proklamace o našem spění či návratu do Evropy začnou lézt krkem, bez meškání vyřáším tuhle kousek za humna za horu zvanou Věncová - na takovou malou homolku v předhůří Šumavy -, z níž pak dlouze shlížím na Evropu sice tak o dvacetí třiceti kilometrech čtverečních, ale o to je to pohled hned z několika pohnu-

tek utěšivější. A přece, čím déle se hroužím do kotliny, protkané hluboko pode mnou klikatinou skutečných, nikoliv pomyslných evropských silnic, cest a starých alejí, táhnoucích se na jedné straně až k Hluboké (Frauenberg) a dál k Třeboni (Wittingau) a na druhé k zbudovským blatům, v zátylku přitom cítím doteky vánku až z Horní Planě (Oberplan), kde psával své šumavské opusy Adalbert Stifter, tím hůř odolávám nutkání zvolat odtud na adresu těch, co nás pořád podněcují k nějaké cestě do Evropy: „Co blbnete? Existuje

snad jiná Evropa než tahle?“

(...) Jinak řečeno, aby se člověk cítil být Evropanem, nepotřebuje Evropu obzírat z pomyslného či skutečného létajícího koberce, když v ní přece tkví celou svou minulostí jak pecka v dužině. Evropa teď potřebuje být spíš celá prorozjímaná a prokajácenná, neboť to, co jsme si v ní všichni tak či onak v posledním století nadrobili, to si také musíme sami sníst. V podstatě není na koho co svádět. Nacismus ani komunismus nebyly přece plody amerického či asijského myšlení, nýbrž maligní duchovní vyvrělinou evropské provenience, a proto by mělo být i naší první povinností zpytovat svědomí, a když nějaké návraty, pak k sobě, k vlastním podílům na tom všeobecném selhání, k očistě ducha a jeho renesanci. Mluvili snad od konce války tak velcí viníci jako Němci o něčem jiném? Tam je začátek, aniž bychom měli nadbytečně obdivovat ty, kteří po válce podobným selháním, jako byla ta naše, jen o vlas ušli (třeba Francouzi, Italové, Španělé či Řekové). Trochu jsme je snad svým údělem varovali, trochu měli štěstí na rozdané karty, ale o tom, že by byli prosti skrytých dispozic k podobnému násilí, je třeba silně pochybovat.“

(Věroslav Mertl: *Pohled z Věncové*)

Kamenné sochy sv. Jana Nepomuckého v českobudějovické diecézi

V předchozím článku „*Svatojánské památky v českobudějovické diecézi*“ (Setkání č. 3, 2013, s. 4-7) jsme si v souvislosti s 620. výročím mučednické smrti povšimli kostelů, zasvěcených sv. Janu Nepomuckému. V tomto článku se budeme věnovat kamenným sochám tohoto světce.

Kamenných soch světců je v naší zemi velmi mnoho a značný počet z nich představuje právě sv. Jana Nepomuckého. Jsou rozestaty většinou ve městech i obcích, ale také ve volné krajině, zvláště u vodních toků a mostů, neboť světec byl mimo jiné vzýván jako přímluvce Boží ochrany před nebezpečím, spjatým s vodním živlem. Na území českobudějovické diecéze¹ je více než 470 kamenných soch různých světců, z toho celých 38 % představuje právě tohoto pražského martyra². Jsou to v naprosté většině případy skulptury v klasickém ikonografickém schématu: stojící postavy vousatého muže s biretem na hlavě, v rochetě a kanovníckém kožichu. Světec obvykle drží palmu jako atribut mučedníka a Krucifix jako symbol víry. Postavu někdy doplňují andělci či andělčí hlavičky v oblacích. Pokud se časového rozmezí vzniku těchto památek týká, v drtivé většině je reprezentují sochy z období baroka, a to po světcově beatifikaci (1721) a kanonizaci (1729), i když známe řadu soch ještě starších, vzniklých před těmito daty začátkem 18. století. Instalace kamenných soch světců je pak v 19. století poněkud méně častá, a ve 20. století vysloveně vzácná. Sochy nechávali pořádit jak jednotlivci (mnohdy šlechta nebo měšťané, ale i venkované), tak komunity (převážně kláštery nebo bratrstva apod.). Podstavce soch jsou velmi často opatřeny dedikačními nápisy, latinskými³, českými a německými, v případě šlechtické donace i erby.

Protože počet kamenných soch sv. Jana Nepomuckého v diecézi činí několik set, není možné se v tomto krátkém příspěvku každému objektu

jednotlivě věnovat. Jako pomůcku pro výběr zmíněných památek si zvolíme několik kritérií, která nám umožní alespoň stručný nástin bohatosti fondu tohoto druhu svatojánských památek.

Nejnápadnějšími jsou mohutná barokní sousoší světců, kde je na vrcholku umístěna socha sv. Jana Nepomuckého⁴, přičemž daleko nejčastěji na takových monumentech bývají sochy Panny Marie nebo Nejsvětější Trojice.

Na území českobudějovické diecéze můžeme vidět takový příklad sousoší sv. Jana Nepomuckého na náměstí v **Počátkách** na Vysočině. Monument z roku 1720 je mimořádným sochařským a kamenickým dílem z doby ještě před světcovou beatifikací. Nejvýše je umístěna socha pražského mučedníka, níže na volutových konzolách sochy sv. Jana Křtitele (patrona počátečního kostela) a sochy českých patronů sv. Josefa a Prokopa. Na vysokém stupňovitém podstavci jsou navíc reliéfy s výjevy ze života sv. Jana (zpověď královny, mučení, svržení z Karlova mostu) a reliéfy Panny Marie Svatohorské, umírajícího sv. Františka Xaverského a sv. Ignáce z Loyoly, bojujícího s drakem herze (v literatuře nesprávně uváděného jako sv. Jiří⁵). Nejníže na obrubě empírové kašny jsou umístěny velmi kvalitní sochy andělů. Autorem sochařských prací z kutnohorského pískovce je jezuita František Baugut⁶.

Na náměstí v **Benešově nad Černou** stojí sousoší sv. Jana Nepomuckého od neznámého sochaře z roku 1726, ve spodním pásmu jsou osazeny sochy sv. Floriána, sv. Rocha a blíže neurčeného římského vojáka⁷, kromě toho zde jsou reliéfy sv. Dominika s Madonou, sv. Václava a sv. Linhart a sošky andělů (roku 1995 odcizené).

Poměrně kvalitní sousoší sv. Jana Nepomuckého můžeme spatřit v **Rožmitálu na Šumavě**. Na vysokém mohutném soklu s volutami a an-

dílky stojí níže sochy sv. Floriána a Šebestiána, nejvýše sv. Jana Nepomuckého. Pomník byl zbudován z odkazu Franze Weitha Schmidtaue- ra z hornorakouského Oberwallsee r. 1730⁸.

Sousoší sv. Jana Nepomuckého stávalo také na náměstí bývalého městečka **Cetviny**, na samé hranici s Rakouskem. Na podstavci stály sochy sv. Jana a Pavla, sv. Šebestiána a sv. Floriána, nejvýše na trojbokém sloupu pak figura sv. Jana Nepomuckého. Kamenné zábradlí bylo datováno do r. 1772⁹. Městečko bylo zbořeno po uzavření hraničního prostoru v letech 1955-56 a ze sloupu se do dnešních dnů bohužel nic nedochovalo.

Ukázky jednodušších kompozic svatojánských sousoší můžeme spatřit v regionu jižních Čech např. v **Borovanech** (30. léta 18. stol.) nebo v **Netolicích** (dat. 1738).

Jednotlivé postavy pražského mučedníka se krom toho vyskytují hojně ve skupinách s ostatními světci na mariánských a svatotrojičních sousoších (Blatná, Horní Stropnice, Jindřichův Hradec, Strakonice, Velešín, Volyně), běžně i v Rakousku, na Slovensku, v Maďarsku a ve slezské části Polska, neboť kult sv. Jana Nepomuckého se rozšířil nejvíce právě v zemích bývalé habsburské monarchie. Pokud se v základním figurálním rozvrhu neuplatnila socha sv. Jana Nep., dostalo se mu někde prostoru alespoň v reliéfu (např. v Třeboni).

Jednoduché sloupy nebo pilíře, na jejichž vrcholcích je osazena socha sv. Jana Nepomuckého, známe z **Dolní Cerekve** (dat. 1715) a **Kámena** (dat. soklu 1703) na Pelhřimovsku, z **Dobronic** u Chýnova (z doby kolem roku 1840) dále jej můžeme spatřit na náměstích a návších: v **Rožmberku nad Vltavou** (dat. 1722, nechal postavit Josef Antonín Herusch), v **Čestlicích** na Strakonicku (z doby kolem roku

Pokračování na 8. straně.

Sousoší sv. Jana Nepomuckého v Počátkách.

Sousoší sv. Jana Nepomuckého v Rožmitálu na Šumavě.

Socha sv. Jana Nepomuckého v Bechyni.

Pokračování ze 7. strany.

1750), **Římově** (dat. 1729) a v **Soběnově** (rustikální socha z doby kolem roku 1750).

Velmi často bývaly sochy sv. Jana umístovány u vodních toků nebo na mostech, s nimiž nezřídka vytváří malebnou skupinu v krajině nebo v zástavbě měst (Jindřichův Hradec, Milevsko, Netolice, Nové Hradky, Písek, Vodňany, Zliv aj.), městeček (Čimelice, Chlum u Třeboně, Lednice aj.) a vesnic (Čiměř, Dolní Pěna, Lutová, Zlatá Koruna aj.). Hojně se sochy vyskytují na náměstích (Stráž nad Nežárkou, Veselí nad Lužnicí) a návších (Dříteň, Horní Dvořiště, Vrčeň aj.), u kostelů (Pelhřimov, Soběslav, Veselíčko aj.), u zámků (Protivín, Vodice), někdy i na kašnách (Hořice na Šumavě, Jistebnice) či v architektuře chrámových budov (Opařany) nebo v otevřených kaplích (Kamenice nad Lipou, Mladá Vožice), ale i v nikách a výklencích světských budov (Jindřichův Hradec). V Třeboni jsou sochy sv. Jana Nepomuckého umístěny před třemi branami města (Budějovickou, Hradeckou a Novohradskou).

Z umělecky kvalitních soch je třeba jmenovat následující. V **Bechyni**, v místní části zvané Zářečí, stojí mistrně tesaná socha sv. Jana Nepomuckého, která měla i původní polychromii. Světec je zde zobrazen ve zbožném zanícení s pravou rukou na prsou a s pohledem na kříž, který drží v levé ruce. I nepoučený pozorovatel si může povšimnout, že figura je plná napětí a dynamiky. Jedná se zřejmě o dílo Braunova žáka Jiřího Františka Pacáka z doby kolem roku 1730, které sem bylo převezeno ze šternberského panství ve východočeských Smiřicích. Přední znalec českého barokního sochařství Oldřich J. Blažíček o něm píše: „*Dekorativní ráz celé skladby i drobného řasení, které obaluje velké masivní údy, je tu ještě zřetelnější než ve Smiřicích. Hlava a malebně promodelovaná ruka na prsou jsou zároveň dokladem realistického pohledu i expresivního záměru.*“

V **Týně nad Vltavou**, v objektu radnice, se nachází – rovněž druhotně umístěná – mimořádně kvalitní pískovcová socha sv. Jana Nepomuckého dramatického výrazu se dvěma andílky u nohou. Z pamětní knihy¹¹ víme, že sochu fundoval Jan Marecký ke konání pravidelných svatojanských pobožností a socha stála snad původně v kapli u mostu přes Vltavu na Malé Straně¹², a to nejpozději roku 1722¹³. Po zboření kaple někdy začátkem šedesátých let 20. století¹⁴ se socha dostala do farní stodoly v Týně nad Vltavou, kde byla koncem 80. let objevena. Po r. 1991 byla deponována a následně restaurována nákladem Městského úřadu v Týně nad Vltavou sochařem Ivanem Tláskem a roku 2006 přenesena do výklenku jedné z budov Městského úřadu. Podle nejnovějšího posudku historika umění Tomáše Hladíka se skutečně jedná o dílo z dílny nebo z okruhu Matyáše Bernarda Brauna¹⁵.

Za „jihočeského Brokofa“ bývá s jistotou nadšákou označován českobudějovický sochař Josef Dietrich (1677-1753)¹⁶, který vytvořil mimo jiné sochu sv. Jana Nepomuckého (spolu se sochou sv. Anny) na mostě ve **Vyšším Brodě** a řadu dalších děl, převážně v Českých Budějovicích a okolí. Další hodnotné barokní sochy, pocházející z dílny Jana Hammera, můžeme spatřit např. v **Březnici a Čimelicích**.¹⁷

V **Českých Budějovicích** spatříme sochu sv. Jana slušné umělecké úrovně, druhotně umístěnou při kostele sv. Rodiny. Stávala původně u mostu přes Malší v Rybní ulici, ke kostelu boromejek byla přenesena roku 1927¹⁸. Socha stojí na zdobeném prolamovaném podstavci s volutami, na nichž jsou osazeny dvě menší figury andílků. Na podstavci nápis „*Od dobrodinců obnovoeno 1888*“. Světec je zobrazen ve statickém postoji, s pohledem upřeným na velký Krucifix, který drží v pravé ruce, zatímco levá zvedá pás stoly, znak kněžské moci zprostředkovávat svátosti (narážka na zpovědní tajemství, které světec zachoval navzdory mučení). Autorství je připisováno českobudějovickému sochaři Leo-

poldu Hueberovi¹⁹, mimo jiné autorovi mariánského sloupu v Třeboni.

Z anonymních děl stojí za zmínku následující. V **Kardašově Řečici** poblíž obchodního domu stojí ušlechtilá socha sv. Jana Nepomuckého, v literatuře dlouho opomíjená. Realisticky ztvárněná figura světce v mírně esovitém postoji znázorňuje světce v gestu úcty a pokory s hlavou otočenou ke Krucifixu s palmou, přidržovanému na levém rameni, zatímco pravá ruka s biretem spočívá na hrudi. V detailu jemná rokoková modelace prokazuje zkušeného sochaře, který pracoval s jistými, ostrými liniemi drapérie, které jakoby mírně rozevlával vánek. V **Kostelci nad Vltavou** můžeme spatřit kvalitní barokní sochu klečícího sv. Jana Nepomuckého s andílky (dat. 1724), která stávala původně v lese za vsí při cestě k zatopené vsi Žďákov²⁰. Další poměrně hodnotné sochy sv. Jana se nacházejí např. v **Adamově, Borovanech** (u mostu), **Českých Budějovicích** (u soudu), **Horní Stropnici, Husinci, Chelčicích, Chrobolech, Jindřichově Hradci** (před kostelem sv. Kateřiny), **Lnářích, Mirovicích, Nařovských Horách, Nepomuku** (v kapli na mostě), **Netolicích** (u mostu „Pod Jánem“), **Soběslavi** (u kostela), **Štěkní, Třeboni** (před Budějovickou branou), **Vimperku, Žirovnici** a na mnoha dalších místech. Ikonograficky se jedná téměř výhradně o základní typ stojící postavy světce nebo (mnohem méně častěji) klečící na oblacích; jiná schémata, která známe z jiných oblastí Čech, jako např. sv. Jan Nepomucký jako almužník, se ve sledované oblasti nevyskytují. Pouze v reliéfu barokních sloupů spatříme scény z Janova života v případech výše zmíněných Počátek nebo Třeboně.

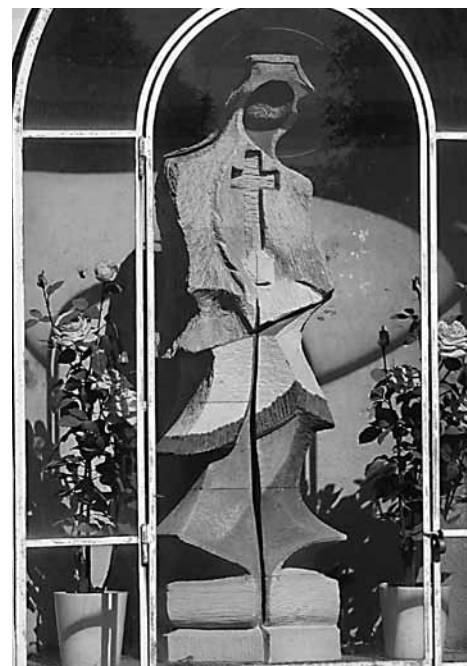
Produkce světeckých soch pro veřejná prostranství v 19. a 20. je podstatně chudší než tomu bylo v nábožensky exaltované době barokní. Jako příklady dobové tvorby zde uvedme alespoň tuhou světovou figuru z výklenkové kaple poblíž zámku v **Komařicích** na Českobudě-

Socha sv. Jana Nepomuckého u kostela sv. Rodiny v Českých Budějovicích.

Socha sv. Jana Nepomuckého v Kardašově Řečici.

Novodobá socha sv. Jana Nepomuckého ve Světlíku.

jovicku (sign. *F. Pischelt* a dat. 1844)²¹ nebo sochu na návsi ve **Svatém Janu nad Malší**, jednom ze světcových poutních míst v českobudějovické diecézi. Vytěsal ji roku 1873 samouk Jan Kadlec z Trhových Svinů na zakázku místního rodáka Jana Nepomuka Vrzala²². Zajímavý případ kombinace původní barokní plastiky s novodobým doplňkem hlavy v 19. století je možno vidět v **Rychnově nad Malší**. Další ukázky světcových soch z 19. století spatříme na kašně na náměstí v **Kašperských Horách** (60. léta), **Rejstejně** (1883) aj. V této době jsou využívány též výrobky sléváren, jako litinové odlitky soch sv. Jana Nep., určené velmi často pro mosty, např. v **Českém Krumlově** (1835), **Jistebnici**, **Rožmberku nad Vltavou**, **Rožmitále pod Třemšínem** (1859), **Štěpánovicích** u Lišova aj.

Dvacáté století reprezentuje především socha sv. Jana na náměstí v jeho rodném **Nepomuku**, kam byla umístěna při příležitosti 600. výročí světce mučednické smrti. Jejím autory jsou sochaři Štěpán Kotrba a Milan Vácha²³, sochu poželhal v sobotu 15. května 1993 českobudějovický biskup Antonín Liška. Jedná se o tuhou statickou figuru klasického schématu, ikonograficky navazující na tvorbu předchozích staletí. Tisíciletí uzavírá výrazně expresivní skulptura z pórobetonu od Bořivoje Vítkoviče s abstraktními tendencemi, umístěná v roce 2000 do výklenkové kaple pod farním kostelem ve **Světlíku** na Českokrumlovsku.²⁴

Z naší současnosti pak pochází nejnovější kamenná socha sv. Jana v **Pacově**, kterou v letošním roce nechal zhotovit pro kapli na náměstí starosta města Lukáš Vlček²⁵. Sochu barokizujících forem vytvořil z umělého kamene ak. malíř Miroslav Houšť.²⁶

Za zmínku stojí, že od 80. let 20. století v souvislosti s restaurováním kamenných barokních soch na veřejných prostranstvích²⁷ se čím dále častěji zhotovují tzv. výdusky, které velmi dobře zastupují původní originály, jež jsou umístovány na chráněná místa, do interiérů apod. Málokdo si uvědomuje, že se postupně obklopujeme kopiemi, či přesněji řečeno odlitky, zhotovenými namnoze z plastických hmot.

Závěrem tohoto příspěvku upozorňujeme, že předchozí přehled kostelů se svatojánskými patrony zdaleka nepostihuje šíři kultu sv. Jana Nepomuckého, projevujícího se velmi silně v tzv. drobné sakrální architektuře (návesní a výklenkové kaple) nebo např. v zámeckých kaplích. Tomuto druhu památek se snad budeme moci věnovat v některém z dalších pokračování. Dále je třeba zdůraznit, že ikonograficky daleko bohatší než kamenné plastiky jsou sochařská, a zvláště malířská díla v interiérech kostelů a kaplí, která rovněž stojí za pozornost.

Jiří Černý

¹ Odhad počtu svatojánských soch byl autorem tohoto článku pořízen v roce 1999 a tomu odpovídajících hranicích diecéze.

² Pro srovnání si uvedme, že kamenných mariánských soch (včetně Piet) v krajině a na veřejných prostranstvích obcí na území českobudějovické diecéze je cca 11 %.

³ Nápis jsou někdy značně obsáhlé, jindy velmi stručné, ale vždy vyjadřují důvěru a úctu k to-

muto světců. Z nevšedních si zde uvedme např. nápis na podstavci sochy sv. Jana, stojící na náměstí v Horní Cerekvi: *DIVO IOANNI SACRAE IGNORANTIAE-MAGISTRO SACRAVIT PECA-TOR MAXIMVS* (doslovný překlad: *Svatému Janu, učiteli svaté neznalosti, zasvětil největší hříšník*); na zadní straně „*LETA PANIE 1717*“. „Svatou neznalostí“ se zde nepochybně myslí zachování zpovědního tajemství. Za konzultaci latinského překladu děkuji panu ThLic. Adamu Mackerlemu, Th.D., z Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

⁴ Mimo oblast českobudějovické známě taková svatojánská sousoší např. ze Dvora Králové (Oratorium sv. Jana Nepomuckého), z Kralic na Hané, Kutné Hory-Sedlece, Plané u Tachova, v Rakousku např. z Asparn a. d. Zhaya, Langau či Leopoldschlagu; v Polsku z Vratislavi (Wrocław) atd.

⁵ Reliéfy světců sv. Františka Xav. a sv. Ignáce jednoznačně korespondují s patronátem jindřichohradeckých jezuitů, srv. Černý J.: Svatý Jan Nepomucký ve výtvarném umění na Pelhřimovsku, Pelhřimov 1993, s. 65-66, uvádí sv. Ignáce z Loyoly. Omyl, že jde o sv. Jiří, bohužel opakuje i nová kniha Maxová I. - Nejedlý V. - Zahradník P.: Mariánské, trojiční a další světecké sloupy a pilíře v kraji Vysočina, Praha 2006, s. 180.

⁶ Maxová I. - Nejedlý V. - Zahradník P.: Mariánské, trojiční a další světecké sloupy a pilíře v kraji Vysočina, Praha 2006, s. 180. Autorství je zde doloženo opisem pamětní listiny, nalezené roku 1954 ve věži kostela. Některé shodné rysy ve ztvárnění postav andělů nacházíme i v Baugutových sochách na terase před jezuitskou kolejí v Kutné Hoře, např. u statue sv. Floriána.

⁷ Podle Cechner A.: Soupis památek historických a uměleckých v Čechách, politický okres Kaplický, Praha 1921, s. 127 se jedná o sv. Gaudencia; podle Maxová I. - Nejedlý V. - Zahradník P.: Mariánské, trojiční a další světecké sloupy a pilíře v Jihočeském kraji, s. 69 a 71, se jedná o sv. Šebestiána, což je evidentně mylné.

⁸ Gottschmich S.: Zur Pfarrgeschichte von Rosenthal, in Glaube und Heimat 1958, č. 12, s. 501-502.

⁹ Cechner A.: Soupis památek historických a uměleckých, politický okres Kaplický, Praha 1921, s. 16.

¹⁰ Blažíček O. J.: Sochařství baroku v Čechách, Praha 1958, s. 205.

¹¹ SOKA České Budějovice, Pamětní kniha vltavotýnského děkanství II., s. 172-174.

¹² Sudová M. - Procházka L.: Zmizelé Čechy. Vltavotýnsko, Praha-Litomyšl 2007, s. 47 a obr. 93.

¹³ Archiv Národního památkového ústavu, ú. o. p. České Budějovice, odborné vyjádření PhDr. Víta Honyse ze dne 14. 11. 1996, v němž vyslovuje domněnku, že se jedná o dílo z okruhu Matyáše Bernarda Brauna.

¹⁴ Za informaci k dataci zboření kaple děkuji pracovníku Městského muzea v Týně nad Vltavou Mgr. Jiřímu Hladečkovi.

¹⁵ Ústní sdělení PhDr. Tomáše Hladíka, který připravuje o soše odbornou studii a jemuž děkuji za laskavě poskytnutou informaci.

¹⁶ Autor sochařské výzdoby Samsonovy kašny a mariánského sousoší v Českých Budějovicích, sochy sv. Jana Nepomuckého na zámku v Hluboké nad Vltavou, světce sochy pro sloup na náměstí v Trhových Svinech a nejméně dvou soch téhož světce v Českých Budějovicích. Srv. Pletzer K.: Českobudějovičtí výtvarní umělci v 17. a 18. století, in Jihočeský sborník historický, 1992, roč. 60-61, s. 24-25.

¹⁷ Vlček V.: Barokní sochařská Hammerova hut v Čimelicích, in Čimelice, regionální historie, Čimelice 2000, s. 149-160.

¹⁸ Archiv Římskokatolické farnosti – děkanství u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Pamětní kniha děkanství III., s. 11.

¹⁹ Pletzer K.: Českobudějovičtí výtvarní umělci v 17. a 18. století, in Jihočeský sborník historický, 1992, roč. 60-61, s. 26. Srv. též Černý J.: Kostel sv. Rodiny v Českých Budějovicích, in Zprávy památkové péče, 2013, č. 2, s. 119.

²⁰ Poche E. a kol.: Umělecké památky Čech II., Praha 1978, s. 113.

²¹ Sochař Ferdinand Pischelt (1811-1852).

²² ŘKF Svatý Jan nad Malší, Gedenkbuch der Localie Johannesberg (od r. 1836), nestr., zápis z roku 1874. Mistr tesařský Jan Nepomuk Vrzal-Šimek, v té době žijící ve Vídni, kde byl majitelem několika domů, nechal dle zápisu v pamětní knize postavit sochu (na místě, kde dříve stál kříž) z vděčnosti a lásky k svému patronu „za to, že Bůh žehnal jeho práci“. Sochu posvětil farář Josef Špaček o svátku sv. Jana Nepomuckého 16. května 1873 za veliké účasti lidu.

²³ Bednář I.: Světová pouť věřících v Nepomuku, in Denní Telegraf, 17. 5. 1993, s. 1.

²⁴ Iniciátory pořízení sochy byli odsunutí němečtí obyvatelé z farnosti Světlík. Toto odvážně pojaté dílo nahrazuje předchozí ukradenou sochu. Za informaci děkuji stavebnímu technikovi českokrumlovského vikariátu panu Eduardu Benešovi.

²⁵ Knapová A.: Pacovské náměstí zdobí nová socha, in Pelhřimovský deník, 11. 5. 2013, http://pelhřimovsky.denik.cz/zpravy_region/pacovske-namesti-zdobi-nova-socha-20130511.html

²⁶ Za doplňující informace děkuji místostarostovi města Pacova Tomáši Kocourovi.

²⁷ Vlastníky jsou v naprosté většině případů města a obce.

Socha sv. Jana Nepomuckého ze sousoší v Benešově nad Černou.

Byl to pro nás velký den. První sv. přijímání v Českých Budějovicích v červnu 1969 s o. biskupem Hlouchem. Připravoval nás tehdy P. K. Hrdina. Biřmování následovalo o 4 roky později. Tyto krásné čtyři roky pro mě byly životně důležité.

Michala Čermáková, Diecézní charita.

Klokotské exercicie s P. Martinem, OMI

Ve dnech 15.-18. 5. proběhly v Emauzích docházející exercicie na téma „*Ten poklad máme v nádobě hliněné.*“ Exercicie vedl P. Martin Sedloň a rozdělil je do dopoledních, odpoledních a večerních bloků. Zájemci na ně přicházeli podle svých časových možností. Musím říci s radostí, že to byla strava, která mocně sytila a jak jinak, než slovem a Duchem Božím. A tak se název exercicií uvedl v realitu. O. Martinovi chci poděkovat za hlubokou lidskost, moudrost a otevřenost, s nimiž exercicie vedl.

Co mě oslovilo, nasýtilo, posílilo, uvedlo do pravdy a blíž k Bohu:

* Nejsi duchovní člověk, pokud se zabýváš druhými a ne sám sebou (míněno v kritice)

* Odpuštění není souhlas s tím, co odpouštíme.

* Odpustit neznamená zapomenout, ale nesoudit.

* Jestli mám ve svém životě modlu, poznám, když mi jí někdo ohrozí, jestli mě ovládá a nedokážu si bez ní život představit.

* Křesťanství je život pod inspirací Ducha svatého.

* Nenechme si vyrvat lásku. Ježíš z lásky vytrval až do konce.

* Otevři se lásce, dobru - otevřeš se Boží vlně.

* Některé věci a vztahy se tady na zemi nenapraví. Mějte naději a modlete se, aby se napravily v nebi.

* Buďme vděční a nereptejme. Vděčnost může vzkřísit poničené vztahy.

* Když se litujeme, odrovnáváme sami sebe.

Duchovní cvičení vyvrcholila sobotní obláskovou poutí, která se nesla v přátelském duchu i při pohoštění v Emauzích... A tak prosím, buďme vděční.

Stáňa Rybníková

Zveme všechny, kdo se chtějí
s námi modlit za své děti,
a za všechny děti, které to potřebují,
za naše rodiny a farnosti,

k účasti na

„Modlitebním triduu Modliteb matek“,

ve kterém se spojujeme s matkami
z celého světa.

- v pátek 28. 6. v 15.45 hod. v Emauzích
odprošujeme Pána za naše hříchy;
po mši sv. se můžeme připojit k tiché
adoraci nebo venkovní křížové cestě

- v sobotu 29. 6. v 15.45 hod. v Emauzích
se modlíme za ty, kteří ubližují nám
a našim dětem; po mši sv. následuje
následovat krátká adorace v kostele

- v neděli 30. 6. v kostele Nanebevzetí
Panny Marie na Klokotech
v 15 hod.

Budeme chválit Pána a děkovat mu za vše,
co udělal v životě našem
i v životě našich dětí.

Zveme vás
na

**2. prázdninové setkání
přátel DUHY**
sobota 24. 8. 2013
PUTIM U PÍSKU

PROGRAM

11.30 příprava na bohoslužbu,
návčik písní

12.00 mše svatá v kostele
sv. Vavřince v Putimi

13.00 setkání na farní zahradě
pohoštění, pro děti
duhové tvoření

19.00 předpokládaný závěr

HOSTÉ Z RAKOUSKÉ REDAKCE.
MONS. ADOLF PINTÍŘ
A DALŠÍ HOSTÉ Z BÝVALÉ REDAKCE.

Přijedte celá rodina. Nocleh je možný.
Prosíme, ohlaste se předem,
abychom mohli setkání dobře připravit.

P. Tomáš C. Havel, CFSsS
redakceduh@gmail.com
tel. 731 402 878

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Charita na jihu Čech: potřebujeme materiální, finanční a dobrovolnou pomoc pro postižené povodněmi

Diecézní charita České Budějovice vyhlásila materiální sbírku humanitární pomoci pro lidi zasažené povodněmi. Do centrály v Českých Budějovicích v ulici Kanovnická 16 můžete přinášet tyto věci: savo, rukavice, holinky a další úklidové a ochranné prostředky. Z pracovního nářadí například lopaty, kbelíky, kartáče, košťata apod. Dále deky, utěrky, ložní prádlo a dětské hračky. Pokud je to ve vašich možnostech, budeme rádi za zapůjčení vysoušečů a elektrocentrál pro lidi postižené povodněmi.

Finanční pomoc můžete buď přinášet do sídla Diecézní charity České Budějovice v Kanovnické 16 v Č. Budějovicích. „*Diecézní charita Č. Budějovice finance rozdělí přes charity v jižních Čechách konkrétním lidem zasaženým povodněmi,*“ říká ředitelka Diecézní charity ČB Michaela Čermáková.

Druhou možností finanční pomoci je zaslat peníze na účet zřízený centrální Charitou České republiky – číslo účtu je 11998822/0800 u České spořitelny, variabilní symbol 906.

Třetí možností je zaslat dárcovskou DMS CHARITAPOMOC na číslo 87 777.

Pomoc dobrovolníků budou potřebovat místa zasažená povodněmi, jakmile opadne voda. Budeme potřebovat ženy a muže, kteří jsou fyzicky zdatní a schopní a zároveň psychicky vyzrálí, trpěliví, se schopností nadhledu a spolupráce. Lidé z celých jižních Čech se už teď mohou hlásit do Dobrovolnického centra Diecézní charity České Budějovice. Jakmile klesne voda, koordinátoři dobrovolníků je budou zpětně kontaktovat a domlouvat se s nimi na formě a konkrétním místě jejich pomoci. Kontakt do Dobrovolnického centra Diecézní charity České Budějovice je: dobrovolnici@charitacb.cz, tel. 731 441 760, 731 604 163, 731 619 845. Pevná linka 386 322 611.

*Mgr. Věra Michalicová,
vedoucí Dobrovolnického centra
při Diecézní charitě Č. Budějovice
Tel. 731 441 760, dobrovolnici@charitacb.cz
Kanovnická 11, České Budějovice
www.dchcb.cz*

Koledníci dostali pamětní listy

Farní charita Milevsko pozvala ve středu 15. 5. na setkání koledníky z Milevska a Sepekova, kteří pomáhali při realizaci letošní Tříkrálové sbírky. Celkový výtěžek byl rekordní jak celorepublikově (76,97 mil. Kč), v českobudějovické diecézi (4,025 mil. Kč), tak i v Milevsku a okolních obcích, kde se vybralo 89.764 Kč, což je téměř o 24 tis. více než vloni. Pro malé i velké koledníky byly připraveny pamětní listy. Hlavně dětem byla v krátkosti představena charita jako organizace, i to, jaké projekty jsou realizovány v Milevsku i okolních charitách. Připomněli jsme klíč, podle něhož se vyko-

Pokračování na 12. straně.

Vážení dárci, sponzoři,

děkujeme za vaši pomoc pro postižené povodněmi - hmotnou, finanční, duchovní či jinou.

Mezi nejvíce postižené oblasti v českobudějovické diecézi patří Prachaticko (Strunkovice, Husinec, Záblatí, Babice), Strakonicko (Bavorov), Vltavotýnsko, Kaplicko (Benešov n. Černou, Rožmitál, Besednice, Dolní Dvořiště), Třeboňsko, Písecko, Putim, Bechyně.

V současné době probíhá akutní fáze pomoci (výdej čistících prostředků, dobrovolníci), monitoring postižených oblastí (Táborsko), probíhá sociální šetření po domech celkem v 80 obcích.

Pomoc koordinuje středisko Diecézní charity ve spolupráci se všemi charitami diecéze.

Vyzýváme další potřebné, ke kterým se charita nedostala, aby se přihlásili o pomoc na Diecézní charitě, Kanovnická 16, České Budějovice, tel: 386 353 120

Za vaši pomoc děkují

Michaela Čermáková, ředitelka

P. Hugo Pitel, prezident

Charita na jihu Čech kontaktuje lidi zasažené povodněmi a zjišťuje jejich další potřeby

Diecézní charita České Budějovice: ve dnech 7.-9. června 2013 uskutečnilo devět školených charitních pracovníků sociální šetření v Bechyni, Protivíně a Putimi. Smyslem sociálního šetření je zjištění opravdové potřeby a správné zacílení následné pomoci lidem zasaženým povodněmi. Pracovníci, kteří šetření prováděli, jsou z Oblastní charity Uherské Hradiště a z Arcidiecézní charity Olomouc. Navštívili 11 domácností v Bechyni, kde bylo při povodni 0,5 metru vody. Hlášené materiální škody jsou převážně na nábytku, podlahových krytinách a elektrospotřebičích (sporáky, pračky, ledničky). V Putimi navštívili pracovníci 21 domácností a stejně i zde zjišťovali požadavky na potřebnou materiální a finanční pomoc lidí zasažených velkou vodou. Pracovníci moravských charit poskytli 8 lidem i psychosociální pomoc – povodně a vše s tím související jsou těžkou situací pro každého člověka. Pracovníci při poskytování psychosociální pomoci naslouchali lidem a pomáhali jim se vyrovnat se současnými náročnými poměry. Roman Tlapák, koordinátor humanitární pomoci Diecézní charity České Budějovice upřesňuje, jaké věci jsou nyní nejvíce potřebné: „*Repelenty proti komárům, holinky, zdravotnický materiál (náplasti, dezinfekce a obvazy) a kladiva a sekáče na otloukání zdiva. Tyto věci mohou lidé i nadále přinášet do skladu humanitární pomoci Diecézní charity ČB v Kanovnické 16 v Č. Budějovicích v pracovní dny v době 8.00-16.00 hodin.*“

Oblastní charita Písek: charita poskytla lidem zasaženým povodněmi čistící a úklidové prostředky a uskutečnila sociální šetření v obcích Milenovice, Mirovice a Nerestce na Protivín-

sku. Zde také poskytla na žádost jedné rodiny sociální poradenství (informace o možnostech hmotné a finanční pomoci, pomoc s vyřízením sociálních dávek apod.).

Oblastní charita Strakonice: charita zapůjčila další dva vysoušeče, tentokrát do obce Hoštice u Volyně. Jiná pomoc tady nebyla přes víkend a v pondělí 10. června 2013 od charity žádána.

Oblastní charita Sušice: vyhlásila společně s Městským úřadem Sušice a Římskokatolickou farností Sušice humanitární sbírku – její výtěžek poputuje k lidem zasaženým povodněmi v jižních a severních Čechách. Lidé mohou přinášet úklidové, dezinfekční a prací prostředky (Jar, Savo, prací prášky, hadry, mopy, odpadové pytle, gumové rukavice, mýdla). Dále lopaty, košťata, smetáky, stěrky, kýble, holinky, ručníky, utěrky, prostěradla, povlečení, balenou vodu a suché balené trvanlivé potraviny. Přesná místa, kde je možné do sbírky přispět (Sušice, Kašperské Hory a Volšovy u Sušice), jsou uvedena na www.charitasusice.cz.

Farní charita Tábor: přes prudké bouřky a s tím spojené vydatné deště, které se v neděli 9. června večer přehnaly nad Táborskem, zde byla v pondělí 10. června 2013 situace poměrně klidná. Kromě zapůjčení vysoušečů nebyla od pondělního rána žádná potřeba akutní pomoci v souvislosti s velkou vodou.

Oblastní charita Třeboň: aktuální situace z pondělí 10. června vypadá na Třeboňsku dobře, není žádná zatopená domácnost. Lidé přinášejí do humanitární sbírky na Oblastní charitu Třeboň dezinfekční prostředky, povlečení a hračky. Tyto věci poputují do míst, které zasáhly povodně. *Věrka Michalicová*

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Zahradní slavnost letos skrápěl déšť

Ve čtvrtek 16. května 2013 jsme uspořádali čtvrtý ročník Zahradní slavnosti. Poprvé však vydatně pršelo. I přesto přišlo přes 40 dobrovolníků a přátel charity. Zveme vás k malému nahlédnutí do jejího průběhu.

Zahradní slavnost je poděkováním Diecézní charity České Budějovice všem charitním dobrovolníkům. „Dovolte mi, abych vám (dobrovolníkům) co nejupřímněji poděkovala za vaši celoroční práci. V projektech, kde se věnujete dětem, lidem s postižením, vězňům, nemocným, seniorům a opuštěným a dalším skupinám klientů charity. Kdy věnujete svůj volný čas a síly těm nejpotřebnějším. Velmi si vážím vaší práce a pomoci i nám, protože bez vás by naše práce nebyla možná,“ uvítala účastníky Michaela

Pokračování z 11. strany.

dované prostředky přerozdělují a používají (65 % se vrátí do místa sbírky, 15 % jde na projekty diecézních charit – českobudějovická má projekty v Bělorusku, Zimbabwe, v Rumunsku, 10 % humanitární pomoc /zemětřesení, povodně.../, 5 % projekty charity ČR a 5 % režie sbírky). Bylo připraveno malé pohoštění, kde jsme se poznali a při čaji či kávě zavzpomínali na zážitky z koledování. Shodli jsme se, že opravdu velká většina vzpomínek byla pozitivní. Čas si udělali i dva duchovní, kteří nám pomáhali – P. Jakub, který Tříkrálovou sbírku zahajoval, a P. Mikuláš, který s dětmi dva dny koledoval v Sepekově. Zpestřením byla krátká prezentace P. Jakuba s vyprávěním o jeho nedávném pobytu v Mexiku. Shodli jsme se, že už se vlastně na příští Tříkrálovou sbírku těšíme. Vždyť příchod tří králů, kteří přinášejí radostnou zvěst a požehnání do domu, je pro mnohé milý rituál, bez kterého si začátek nového roku ani neumějí představit.

Alena Růžicková, Farní charita Milevsko

Čermáková, ředitelka Diecézní charity České Budějovice.

Zahradní slavnost měla letos dvě novinky. Tou první byla pomoc tří dobrovolnic z DM drogerie markt: firemní dobrovolnice Michaela Jirková, Marie Máčová a Jana Veselá připravovaly prostor zahrady a všechno občerstvení. Tou druhou novinkou byl vytrvalý déšť. Díky angažovanosti již zmíněných dobrovolnic jsme zvládli i přesun ze zahrady na dvorek a do klubovny U Palečka. A byly to opět ony, dobrovolnice, které trpělivě stály celý večer u grilu na dvoře pod stříškou a připravovaly občerstvení pro všechny v klubovně. A nakonec se nedaly odehnat a vynutily si, že ještě v deset večer umyjí nádobí! Byli jsme všichni skutečně vděční za jejich obětavost a práci.

V průběhu večera potěšila přítomné orientálním tancem Hana Khalida Kupková, BreakDance předvedli děti Daniela, Bambas a Páta, k vidění byly po celou dobu kresby dobrovolníka Tomáše Edla a na závěr večera se losovala tom-

bola, neboť každý účastník obdržel při vstupu na slavnost lístek. Ceny do tomboly mj. vyrobili klienti Domina - služby pro lidi s duševním onemocněním, kterou provozuje Městská charita ČB, a také klienti Domova Libnič a Centra sociálních služeb Empatie.

Poděkování patří také všem dobrovolníkům a přátelům charity, kteří na zahradní slavnost dorazili a zůstali s námi i přes nevlídné počasí a stěhování do Palečka. Pro nás, organizátory, z toho plyne velké poučení. Na příští rok musíme zajistit zahradní party stan, aby nás déšť nemohl vyhnat z naší krásné zahrady.

Děkujeme všem za hezký a stylový večer :)

*Mgr. Věra Michalicová,
vedoucí Dobrovolnického centra
při Diecézní charitě Č. Budějovice
Kanovnická 11, 370 01 České Budějovice
Tel. 731 441 760, dobrovolnici@charitacb.cz*

*www.dobrovolnicb.cz
Přidejte se k nám na Facebooku
(Dobrovolníci ČB charita)*

Studenti Karlovy univerzity přiblížili adoptivním rodičům neblahou situaci v Zimbabwe

Prof. Monika Měrotská se dvěma studenty Husitské teologické fakulty UK se nedávno setkali s adoptivními rodiči, kteří v rámci projektu Adopce na dálku podporují děti z chudého afrického Zimbabwe. Setkání uspořádala česko-budějovická Diecézní charita, která tento projekt provozuje.

Zástupci univerzity byli na stáži v Zimbabwe přímo v dětském domově, odkud jsou adoptované děti. „Studenti rodičům vysvětlovali, jaká je obecně situace v Africe a především v Zimbabwe. Potvrdili, že jejich pomoc je správná a potřebná,“ upřesnila Tatjana Šeráková, koordinátorka projektu Adopce na dálku.

Ekonomická situace v Zimbabwe je velmi slo-

žitá a podle mezinárodních statistik se jedná o druhou nejchudší zemi na světě. Průměrný věk dožití v této zemi je 39 let. Velkým problémem je výskyt nemocí, a to převážně AIDS, kterou je postiženo zhruba 27 % populace, a v současnosti se rozmáhá i cholera. V dětském domově podporovaném česko-budějovickou charitou pro 80 dětí převažují sirotci po rodičích, kteří zemřeli na AIDS. Domov spravují řádové sestry Congregatio Jesu. V dětském domově je provozována kompletní péče o děti, včetně výchovy a vzdělání.

Pracovníci Diecézní charity uvítají další adoptivní rodiče pro děti ze Zimbabwe. Těmi se mo-

Pokračování na 13. straně.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pokračování z 12. strany.

hou stát nejen jednotlivci, ale i instituce. Podmínkou adopce v této africké zemi je poslání minimálně 6000 Kč ročně konkrétnímu dítěti.

„Momentálně nabízíme k ‚adopci‘ na webových stránkách 12 dětí z Dětského domova; za 2 týdny nám sestry pošlou fotografie a informace o nových mladších dětech z mateřské školy,“ upřesnila Šeráková.

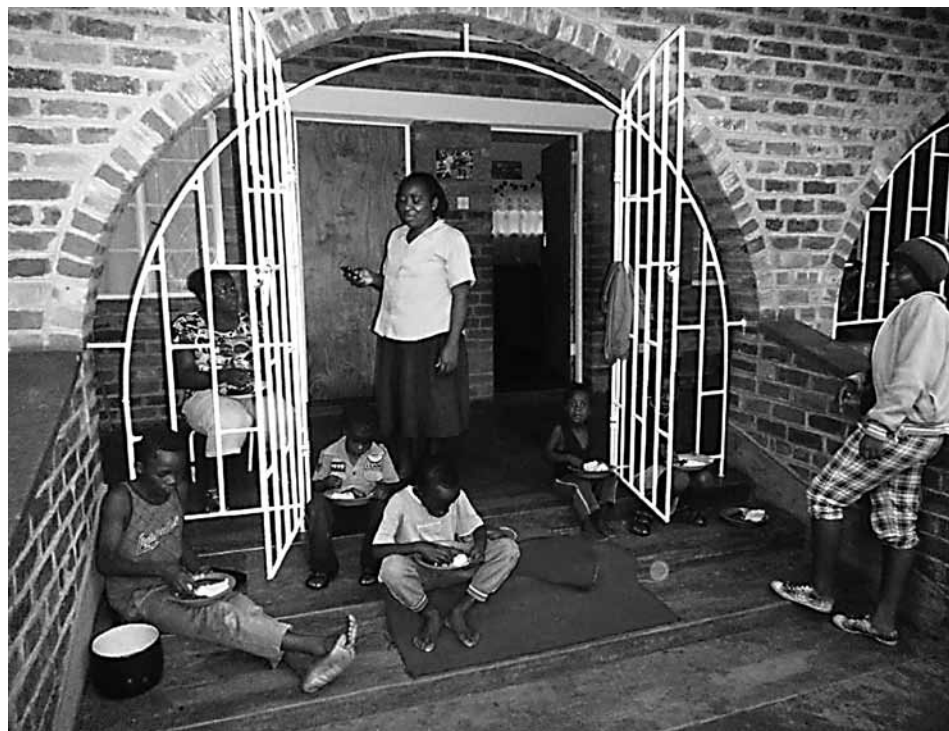
Jestliže si adoptivní rodič vybere chudé dítě ze školky, výrazně sestrám pomůže (ve školce se děti mohou najíst, umýt, připravit do školy, hrát si...). V tomto případě je doba adopce omezena na jeden rok a to z toho důvodu, že děti, které ukončí školku, bývá často těžké po

odchodu do škol ve venkovských oblastech Zimbabwe dohledat.

Lidé se mohou o podmínkách zapojení do Adopce na dálku informovat e-mailem na adrese humanitarnipomoc@charitacb.cz nebo na tel. 386 350 648. Kontaktní formulář pro on-line adopci je na adrese <http://adopcecb.charita.cz/on-line-adopce>

*Roman Tlapák,
vedoucí humanitární a rozvojové pomoci,
tel. 732 474 234,
e-mail: tlapak@charitacb.cz*

*Tatjana Šeráková,
koordinátorka projektu Adopce na dálku,
tel. 732 250 873,
e-mail: humanitarnipomoc@charitacb.cz*

Nový projekt Poradny pro cizince a migranty

Situace cizinců při jednáních s Oddělením pobytu cizinců v Českých Budějovicích je dlouhodobě komplikovaná. Jelikož je toto oddělení zodpovědné za přidělování a prodlužování dlouhodobých pobytů cizincům, nevyhne se kontaktu s pracovníky tohoto oddělení prakticky žádný cizinec, který v České republice pobývá delší dobu. Cizinci však často nerozumí formulářům k žádostem o pobyt, nevědí, co musí k žádosti doložit, ani jak mají požadované dokumenty vypadat. S touto situací se doposud museli klienti vyrovnat po svém. Buď řešili žádosti sami, nebo prostřednictvím svých přátel či s pomocí zprostředkovatelů. Další variantou pak bylo požádat o pomoc Poradnu pro cizince a migranty při Diecézní charitě České Budějovice, která poskytla klientům asistenci při jednáních s pracovníky OAMP.

Nyní se však situace mění, neboť Poradna pro cizince a migranty získala dotace z Ministerstva vnitra ČR na projekt „Asistenční služby poskytované cizincům na pracovišti OAMP České Budějovice“. Cílem projektu je poskytování služeb přímo na pracovišti Oddělení pobytu cizinců České Budějovice. Obsahem projektu pak je poskytování služeb základního poradenství, asistence při vyplňování formulářů a tlumočení do ruštiny cizincům třetích zemí. Tyto služby bude přímo na pracovišti Oddělení pobytu cizinců České Budějovice poskytovat již od června interkulturní mediátorka, a to vždy v pondělí a ve středu, kdy má pracoviště OAMP nejdelsí úřední hodiny. Interkulturní mediátorka bude tak v těchto dnech poskytovat své služby v čase 8:00-12:00 a 13:00-17:00 hod. Prostřednictvím interkulturního mediátora získají cizinci lepší přehled o svých právech a povinnostech a usnadní se jim tak jednání s pracovníky MV ČR při zajišťování potřeb legálního pobytu v České republice.

*Mgr. Jana Dvořáková, sociální pracovnice
Poradny pro cizince a migranty*

Vinařská obec Moravský Žižkov vyslala zásilku materiálu pro lidi postižené povodní na jihu Čech

Necelých 15 km od hranic se Slovenskem a Rakouskem leží obec Moravský Žižkov. Hodně vzdálená od míst, které zasáhly letošní povodně. A přesto lidem postiženým velkou vodou nesmírně blízká. Obecní úřad v Moravském Žižkově zorganizoval sbírku materiálních potřeb na podporu zatopených lidí. Kbelíky, Sava, hadry na podlahy a další pak putovaly v pátek 7. června 2013 do Diecézní charity České Budějovice. Českobudějovická charita rozděluje věci přes charity v postižených místech lidem, které vytopila povodeň.

Obyvatelé Moravského Žižkova během dvou dnů přinesli na místní Obecní úřad obrovské množství věcí, např. kbelíků, mopů, košťat,

Pokračování na 14. straně.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pokračování z 13. strany.

hadrů na podlahu, utěrek, ručníků. Spoustu rukavic, toaletního papíru, mýdla, krému na ruce, čističů usazenin, WC a odpadu, saponátů, desinfekce, pracích prášků a gelů. Také deky, povlečení, nafukovací matraci na spaní a mnohé další. „Nikdy nezapomenu na tuto pomoc a solidaritu. Na to, že na nás myslí lidé až na jižní Moravě,“ říká ředitelka Diecézní charity České Budějovice Mgr. Michaela Čermáková a upřímně děkuje Obecnímu úřadu Moravský Žižkov a všem místním obyvatelům, kteří přispěli do sbírky. *Věrka Michalicová*

POVZBUĎME SE VE VÍŘE SPOLU S APOŠTOLY PETREM A PAVLEM

Duchovní cvičení pro dívky
18-35 let

21.-26. 7. 2013

Klášter na Lomci
v jižních Čechách

Pořádají

Šedé sestry III. ř. sv. Františka

Duchovně doprovází
P. Bohuslav Richter

S sebou: Bibli, osobní věci,
otevřené srdce k naslouchání

Přihlášky: tel. 383 382 703,
e-mail: kongregace@lomec.cz

Začátek je v neděli kolem 18. hod.,
ukončení v pátek dopoledne.

Cena je dobrovolná.

Noc v klubovně

Přání dětí strávit společnou noc v klubovně bylo splněno z 24. na 25. května 2013. Podmínky pro účast vymyslely samy děti – vyrobit lucerničku zdobenou drátkováním a vyluštit tajenku. Tyto předpoklady splnilo 7 dětí ze sociálně slabých rodin, kterým pomáhá Diecézní charita České Budějovice. Květuška a Lenička měly podmínky o trochu těžší, musely nejprve přemluvit tatínka, aby jim spaní v klubovně povolil. Nakonec se podařilo!

*Při samotné Noci v klubovně jsme si společně připravovali k večeři toasty. Všem moc chutnaly, snědli jsme jich kopci! Bylo vyhlášeno první místo v soutěži o nejkrásnější lucerničku. Vyhrála Danielka a za odměnu mohla spát na gauči (my všichni ostatní jsme spali na karimatkách na koberci v klubovně). V devět večer jsme se vyrazili podívat na Noc kostelů. Navštívili jsme kostel Panny Marie Růžencové a kostel Svaté rodiny, který je součástí Biskupského gymnázia. Po návratu do klubovny se děti připravily ke spánku, zavrtaly do svého spacáku a na dobrou noc každý vyprávěl svůj příběh. Ráno jsme se po společném snídání všichni rozloučili s tím, že tato noc v klubovně nebyla poslední...
*Květuška za pomoci dobrovolnice Mariky Štátné**

Znáte ten stav, kdy se jakoby nic neděje, ale pod povrchem něco roste? Tak by se daly popsat předcházející měsíce, kdy jsme se scházeli na tábořské faře, připravovali zprávy do novin, plakáty, Klokotské noviny, účastníci minulých ročníků Nocí se chodili ptát, jak to letos uděláme, a do kaple sv. Vavřince byl vymyšlen opět ten největší zážitek, jako už všechny roky: výstava mešních předmětů. A už je tu poslední týden před 24. květnem. Anička Gazdová rozvozněla kuchyni lineckými kostelíčky, které pak Jana Řezáčová rozdává s programem a úsměvem u vchodu, v pátek od rána ženy uklízejí kostel a provětrávají celý areál včetně kapli, pan Veger celý den opravuje, zavěšuje a zůstává až do půlnoci na kostelní půdě později s panem Velským, pan Vocílka po ranní šichtě navečer otvírá kostnici, paní Koukalová s paní Tupou zůstávají u stolů s buchtami od farníků až do noci, manželé Burdovi pečou neuvěřitelné množství bramboráků, až v jedenáct hodin konečně dojdou zásoby těsta. Pan Rytíř se musel v kapli

Noc kostelů na Klokotech

Klokotský kronikář

sv. Anny úplně umluvit, kolik lidí chtělo vidět klokotskou kroniku, matracová prohlídka v Růžencové kapli (Danka Bednářová) slaví úspěch, Stáňa Rybníčková s Jaruškou Růžičkovou jsou zárukou pěkného a veselého programu pro děti, hned vedle je možné podívat se díky pánům Peroutkovi, Sónakovi a Vejkrabovi na záběry z klokotské historie promítané na kostelní zeď. Mezitím v kostele vítá otec Zahradníček, zpívá Pavla Kohelová, prohlídku vede otec Karel, zpívá chrámový sbor, otec Pavel přednáší, koná se překrásná prohlídka při svíčkách Evy Kozákové a Josefa Michalíčka. Překvapivý počet návštěvníků zůstává ve ztišené atmosféře četby Janova evangelia a zpěvů z Taizé a při společném závěrečném požehnání děkujeme za zázrak: sešlo se nás tolik, s radostí, s nasazením, chutí, přes překážky. Vydávali jsme svědectví o naší farnosti, návštěvníci se vyptávali, zůstávali, vraceli se, chválili. Tahle Noc byla požehnaná, ne?

Mgr. Hana Koukalova

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Vernisáž zahájila výstavu „Pro každého v rodině“

Dne 6. června 2013 před 16 hod. se začali scházet v Radniční výstavní síni Magistrátu města České Budějovice lidé. Někteří prohlíželi vystavené panely o činnosti pastoračních středisek, zdravili se známí, seznamovali se hosté, pozvaní hudebníci ladili své nástroje, další upravovali stoly s malým pohoštěním.

Mezi vzácnými hosty jsme přivítali Mons., Jiřího Padouru, Mons. Pavla Posáda, Mons. Adolfa Pintíře, Doc. RNDr. Hanu Čížkovu, CSc., prorektorku Jihočeské univerzity. Za Magistrát města České Budějovice, který nám přispěl svou pomocí při organizaci výstavy i po stránce finanční, byli pozvaní Mgr. Juraj Thoma, primátor Českých Budějovic, Mgr. Petr Podhola, náměstek pro školství a sociální věci, a Bc. Marie Voštová, vedoucí odboru sociálních věcí.

Vernisáž zahájili sourozenci Marta a František Talířovi skladbami starých mistrů; jejich hra na housle a violoncello pak ještě několikrát zpříjemnila průběh vernisáže.

Vernisáží provázela PhDr. Alena Poláčková, vedoucí Diecézního centra pro rodinu.

Pak už bylo na pořadu představení výstavy i doprovodného programu, určeného pro dospělé i děti. Slovo dostali rovněž hosté. První promluvil o rodině a v souvislosti s ní o práci pastoračních center otec biskup Jiří. Svůj příspěvek zakončil připomínkou slovesného umění, jehož autoři se nechávají tématem často oslovit.

Paní prorektorka Hana Čížková přidala ve svém zamyšlení o rodině mj. i své cenné zkušenosti s mladými lidmi z pedagogické činnosti na univerzitě. Primátora města České Budějovice a jeho příspěvku jsme se nakonec nedočkali, dostihly ho nenadálé problémy s povodněmi, se kterými se musel aktuálně vypořádat.

Za Magistrát se však ujal slova náměstek pro školství a sociální věci Mgr. Petr Podhola. Ve svém projevu, na jehož přípravu měl opravdu jen několik minut, podpořil důležitost péče o fungující rodinu.

V závěru vernisáže byl přichystán přípitek. Pronesl ho Mons. Pavel Posád a zdůraznil ve svých slovech potřebnost předávání dobra mezi lidmi. Výstava je tedy zahájena, její doprovodný program připraví, jak doufáme, mnohá příjemná setkání a přinese i zajímavé podněty. Především ale bychom si přáli, aby pro každého návštěvníka přinesla naději v to, že žít v rodině a v dobrých vztazích je možné. I když to dá námahu, vynaložené síly přinesou své ovoce. Rozhodnout se pro rodinu dnes znamená velkou odvahu, protože rodina, jak je žitá a vnímaná, nemá lehkou pozici. V rodině člověk může hodně načerpat, rodina vyžaduje zároveň i investice, pochopitelně nejen finanční. Aby rodina fungovala, to je jistě cíl každého, kdo v rodině žije. Je to také cíl pastoračních center, která se věnují jednotlivým věkovým skupinám, nabízejí programy pro růst i zrání člověka a jsou připravena rodinu podporovat.

-dcr-

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU PŘIPRAVUJE ...

V rámci doprovodného programu výstavy „Pro každého v rodině“ zveme na **večer studentských filmů FAMU**. Koná se **18. 6. v 19.30 v Horké vaně v České 7 v Českých Budějovicích**. Diváci se mohou těšit na snímek **5 měsíců a 3 dny**, film **Stvoření světa** a titul **Pokoj**. Jedná se o filmy s výzvou k zamyšlení o rodině a vztazích v ní, rozhodně nejde o komerční záležitost. Pozvání na projekci přijali režiséři filmů, těšíme se s nimi v tomto večeru i na zajímavou diskuzi o jejich pohledu na rodinné soužití.

Pobyt pro rodiny s dětmi v termínu 18.-24. 8. 2013 na hospodářském dvoře v Bohuslavicích. Bohuslavice leží v krásném kraji Vysočiny, poblíž Nové Říše a Telče, v blízkosti je rybník vhodný ke koupání, areál má velice pěkné ubytování i další vybavenost (chov koní s možností projížďek, trampolína, místní pánice apod.) Počítáme s výpravami do okolí - možná návštěva kláštera v Nové Říši, zámku v Telči, keramické dílny, kde si lze namalovat svůj originální hrneček.

Duchovně bude akci doprovázet P. Michal Špilar z Kostelního Vydří.

Celodenní stravování je zajištěné. Další informace jsou na www.dcr.bcb.cz

Dostali jsme dotaci na dětský program od Magistrátu města České Budějovice, a tak pobyt bude pro rodiny i cenově dostupný. V případě dotazů nás kontaktujte na tel. 731 402 981.

Podrobnější informace a možnost přihlášení <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Dovolena-na-hospodarskem-dvore.html>

Poděkování otci Jendovi Turkovi

Přesně o sušické pouti k Andělům strážným 1. září 2007 nastupoval do naší farnosti jako kaplan-farní vikář P. Mgr. Jan Turek. Z rozhodnutí diecézního biskupa se jeho působení uzavírá 30. června 2013. Tedy po téměř šesti letech odchází tam, odkud k nám přišel - do Tábora. Taková je vůle Boží, aby tento dobrý služebník na Pánově vinici a vzácný člověk hlásal Slovo Boží a vedl Boží lid na cestě, kam bychom měli všichni směřovat, do věčného Domova.

Šest let je v dějinách města nebo i farnosti jen jako pomyslná kapka v naší řece Otavě, ale v životě člověka a kněze? Za tu dobu se toho nemusí moc vykonat, ale také může zůstat za stejnou dobu za člověkem, který opouští určité místo výrazná stopa a propast. A to je případ otce Jendy. Hřivny, které mu byly dány do vínku při kněžském svěcení, rozhodně nezapokal, ale bohatě rozmnožil!

A nyní by měly zbystřit zvláště děti a mládež v Táboře a okolí. Přichází k nim totiž kněz, který dětské duši a duši mladého člověka rozumí jako málokdo. U nás působil jako kaplan pro mládež vikariátu Sušice-Nepomuk a stal se nejen vyhledávaným duchovním rádcem a zpovědníkem mladých našich farností, ale i oblíbeným vůdcem na mnoha akcích pro děti a mládež. A jelikož jsou mladí lidé budoucností nejen farností Sušice či Tábora, ale celá univerzální Kristovy církve, tak jistě vůbec nejde o podružnou záležitost. Jen namátkou bych uvedl pravidelné schůzky ministrantů, kdy si zkušený a hlavně ti méně zkušený služebníci oltáře prohlubovali pod Jendovým vedením znalosti k této záslužné a ušlechtilé službě. Dále bych zmínil mužskou spiritualitu, která nesla pracovní název „chlapi sobě“, a nebo účasti na tzv. „Válce růží“ v Soběnově. Každá taková akce vyžaduje náležitou přípravu a otec Jenda vždy tomu či onomu věnoval náležitou pozornost a čas, ale ne na úkor pastore.

Zvláště mladý člověk dobře pozná, jestli to či ono dotyčný kněz dělá jen proto, že byl k tomu prostě ustanoven, anebo proto, že s nimi „žije“. A otec Jenda tyto akce nedělal, že jednoduše musel, ale proto, že chtěl. Proto je tak u mládeže - a nejen mládeže - oblíben, těší se přirozené autoritě a jeho odchod je tak bolestný... Ale byli bychom sobečtí, kdybychom tohoto laskavého kněze nepřáli jiným...

Otec Jenda umí také poukázat na chyby a různé nešvary. Sám jsem to mohl poznat, když jsem jej zastupoval v jeho farnostech Rabí a Budětice jako akolyta při bohoslužbách slova. Mnohdy když jsem mu předkládal vypracované kázání, tak dokázal upozornit na nějaký nedostatek, ale nikdy tak, že by mě jako podřízeného nějak shazoval nebo se vyvyšoval. Jsem mu za mnohé vděčný a z jeho dobře miněných rad budu vycházet v další službě. Totéž platí i o chování k např. kostelníkům či jednotlivým farníkům. O ministrantech už byla řeč. Bude se nám také stýskat po jeho častých „malých technických poznámkách“, kdy pranýřoval častý nešvar našich kostelů: za sloupy, v podloubí a za mříží je plno, ale pan farář nikoho nevidí a před-

ní lavice jsou prázdné... Kristus přece neřká: schovávejte se v domě mého Otce, když jste už do něho přišli, ale: „*Pojďte ke mě všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerstvím*“ (Mt 11,28). Jak „nenápadně“ k nám přišel, tak se stejnou pokorou přijal rozhodnutí, že k 1. červenci 2013 odejde. Je to Boží vůle a my to respektujeme.

Milý otče Jendo, za vše, co jsi nejen pro sušickou farnost, ale i pro filiální farnosti Tebou spravované (Rabí, Budětice, Petrovice u Sušice a Svojsice) vykonal, Ti děkujeme, a u našeho nebeského Otce za vše vyprošujeme odměnu dobrých služebníků, dar zdraví, Boží požehnání, hodné a chápavé farníky a ať Tě sušičtí Andělé strážní doprovázejí na všech Tvých cestách!

Za všechny vděčné farníky a spolupracovníky
Václav Pikeš

„CHATKY NA JIHU“

Nové letní ubytování pro farníky u Třeboně

Jak šel život, stali jsme se s manželem majiteli rekreačního areálu nacházejícího se uprostřed jihočeských lesů a rybníků, blízko Chlumu u Třeboně.

Říkáme mu „Chatky na jihu“ - 12 chatek a 3 velké sruby se 4 pokoji, 2 kuchyněmi a několika klubovny. Protože celková kapacita je 70 míst, mohou přijet skupiny i jednotlivé rodiny, např. rodiny na společnou dovolenou, děti na farní tábor, farnosti na duchovní obnovu, studenti církevních škol na své mimoškolní akce. Senioři mohou pobyt u nás zkombinovat s absolvováním léčebných procedur v blízkých lázních Třeboně. Ubytování je jednoduché, čisté, místnosti jsou obloženy dřevem, sprchy a toalety jsou úplně nové.

Rekonstrukci srubů a chatek jsme promýšleli dlouho, ale o našich hostech jsme měli jasno hned. Sami jsme z jedné pražské farnosti, a proto jsme se rozhodli vytvořit z „Chatky na jihu“ místo setkávání farníků všech církví z celé republiky. Samozřejmě otevření jsme i všem, kteří se budou v této společnosti cítit dobře a naopak si myslíme, že neformální setkání věřících s nevěřícími je pozitivním jevem. Věříme, že se všem bude u nás líbit, protože „Chatky na jihu“ poskytují v blízkém okolí množství cyklostezek po rovinkách, koupání v pískovnách, možnost vodáctví, rybaření, houbaření, sběru borůvek....

Rok 2012 byl naší první zkušební sezónou a někteří hosté z loňského roku si už objednali ubytování i v letošní sezóně, což nás těší. Volno ale máme i pro vás, protože doposud nenabízíme „Chatky na jihu“ na žádných ubytovacích portálech pro širokou veřejnost, ale čekáme na vás a vaše přátele.

Informace o cenách (3.900 Kč za 4lůžkovou chatku s kuchyňkou na týden) a volných termínech najdete na našich stránkách www.ChatkyNaJihu.cz nebo vám ráda odpovím na tel. 732 755 676. Budeme se na vás těšit

Iva Neumannová, www.ChatkyNaJihu.cz

Římskokatolická farnost Prachatice
ve spolupráci s Městem Prachatice

srdečně zve na

**Oslavy sv. Jana N. Neumanna
v Prachaticích**

sobota 22. června 2013

10 hod. - Poutní mše v kostele sv. Jakuba

Odpolední program na Parkáně:

PROGRAM PRO DĚTI

14 hod. - taneční vystoupení v podání
tanečního odd. ZUŠ a baletního studia
Olgy Pilátové

14.15-18 hod. - Hry pro děti, lukostřelba
- Demdaal o.s. (Parkán, zadní část)

HUDEBNÍ VYSTOUPENÍ

(pódium na Parkáně, 14.15-cca 18 hod.)

14.15-15.00 - „Miriam“ - skupina

P. Vavřínce Skýpaly

15.00-16.00 - „Druhý dech“ z Prachatic

16.00-17.00 - „6strun“ z Hartmanic

17.00-18.00 - „Elaion“ z Prachatic

a Schola při farnosti Prachatice

KOSTEL SV. JAKUBA

možnost tiché modlitby u ostatků svěťce

HOSPIC SV. JANA N. NEUMANNA

během dne možnost návštěvy

v Neumannově ul.

PRACHATICKÉ MUZEUM

stálá expozice „Životní pout sv. Jana

N. Neumanna“ - vstup volný

V případě deště budou hudební vystoupení
v kostele sv. Jakuba.

Změna programu vyhrazena.

www.farnostprachatice.cz

Teologická fakulta JU
v Českých Budějovicích
a Místní sdružení ČKA
v Českých Budějovicích

vás zvou na přednášku

Mgr. Tomáše Avramova (TF JU v ČB)

**„Křesťanské tradice v jižní Indii
a jejich soužití s hinduismem“**

Přednášející představí výstupy ze svého
posledního výzkumu v Indii.

**Přednáška proběhne 19. 6. (středa)
od 17 hod. v učebně 3
v přízemí TF JU.**

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Oblátská pouť na Klokotech

Sešel se rok s rokem a na Klokotech se opět slavila oblátská pouť. Tentokrát ji předcházely docházející exercicie P. Martina Sedloně na téma Spiritualita pro všední den.

Sobotní ráno 18. května moc pouťově nevypadalo. Místo svátečně vymetené oblohy bylo šedivo a zataženo a hustě pršelo. V půl desáté zahájil otec Martin misijní meditací, ze které se mi do paměti vryla jedna věta: „I kdyby nevyšlo v životě vůbec nic, kdyby všechno selhalo, ten život má smysl, pokud člověk přijme Boha za otce.“ V mé duši i za kostelními okny zasvitlo slunce. V té záplavě povinností, restů, často nesmyslných požadavků a úkolů, ve spoustě mailů, dopisů, telefonátů a SMS, které se na nás valí každý den a snaží se urvat aspoň kousek naší pozornosti, takže skoro pořád „fakt nestíháme“, máme jednu jedinou jistotu – milujícího Otce. Jsme rodina.

Bylo nás sice letos méně, ale o to rodinnější pouť to byla. Po mši jsme se sešli v Emauzích na párky a něco sladkého, povídali a zpívali. A bylo nám moc fajn. Tahle pouť byla zkrátka komorní, ale byla moc hezká. Oblátská. Rodinná. Naše.

Mgr. Lucie Bartůšková

Bohoslužba oběti - 1. sobota na Klokotech

Bohoslužba oběti byla dalším tématem přednášky P. Stanislava Brožky v rámci cyklu Církev žije z Eucharistie, která se konala v Emauzích 4. května. Eucharistie je po křtu a biřmování třetí iniciační svátostí katolické církve, ve které Ježíš Kristus za nás dává své tělo a krev, abychom se také my odevzdali v lásce jemu a sjednotili se s ním ve sv. přijímání. Eucharistie původně znamenala děkovnou modlitbu, která při bohoslužbě prvotní církve předcházela proměňování chleba a vína v Kristovo tělo a krev. Přednášející se v 1. části věnoval otázkám spojeným s přípravou oltáře, přinášení darů a modlitbě nad dary, prefaci a vlastní eucharistické modlitbě. Eucharistické modlitby jsou čtyři podle liturgické doby a slavností. Bohu přinášíme chléb a víno, Boží dary, které jsme od něj dostali a k nimž jsme přidali hodnotu své práce. Při eucharistické modlitbě jsou dary chleba a vína proměněny na oltáři v tělo a krev Ježíše Krista. Každé svaté přijímání věřícího hlouběji spojuje s Ježíšem Kristem, obnovuje milosti, které přijal ve křtu a biřmování a posiluje ho v boji proti hříchu. Vždy by to mělo být s úctou a vírou neboť v hostii je přítomen Pán Ježíš a s poděkováním za milost a prosbou za sjednocení. Je dovoleno přijímat Pána Ježíše

do úst i do ruky, ve stoje i v kleče. Po závěrečné modlitbě a požehnání kněz propouští věřící. Jděte ve jménu Páně a služte Bohu a bližnímu, tam kam nás Pán posílá.

Přednášky se zúčastnilo asi 25 posluchačů, někteří i z jiných farností a i farníci ze Strakonice, z bývalého působiště P. Brožky.

Ing. Pavel Vejkrab

KLOKOTY U TÁBORA

pátek 28. 6. 2013 v 15 hod.

KAJÍCÍ BOHOSLUŽBA
PRO DĚTI

Poté zveme všechny rodiče, prarodiče a děti **na mši svatou v 17 hod.** jako poděkování na konci školního roku a prosbu o požehnané prázdniny.

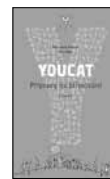
Po mši sv. (v 18 hod.) následuje na zahradě u Emauz táborák.

V případě špatného počasí náhradní program v Emauzích.

KARMELITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ

YOUCAT – Biřmování

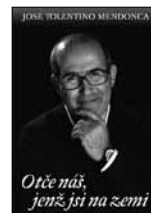
Knížka je dobrou nabídkou pro ty, kdo se připravují na svátost biřmování. Uvádí do toho, co biřmování znamená, vykládá, jak dospívající a dospělý člověk poznává Boha, co je hřích a jak od něj Ježíš osvobozuje, jak se modlit a zpovídat, jak žít v církvi a s církví. Najdeme zde přiléhavá přirovnání ze současného života a zároveň řadu užitečných odkazů na Bibli a YOUCAT – Katechismus katolické církve pro mladé. brožovaná, 112 s., 149 Kč

José Tolentino Mendonça - Otče náš, jenž jsi na zemi

Známý myslitel chce věřícím i nevěřícím přiblížit slova modlitby Otče náš. Jeho rozhodnutí oslovit i nevěřící není ústupkem vůči světu – vyvěrá z přesvědčení, které je výsledkem zralé víry: že Ježíš je „pánem lidstva“, že každý člověk je Božím obrazem a že vše, co je lidské, zároveň souvisí s Bohem.

brožovaná, 160 s., 149 Kč

David Peroutka - Pramen

Vnitřní život podle sv. Terezie z Avily

Autor sleduje vývoj karmelitánské mystiky a pokouší se načrtnout její duchovní životopis, přičemž vychází z důkladného studia jejích vlastních spisů. Plasticky tak vystavují jednotlivé etapy duchovního zrání, které jsou charakteristické prohlubováním vztahu s Kristem i proměnami jejího života modlitby.

brožovaná s klopami, 200 s., 249 Kč

Max Kašparů - Po provaze ke Kristu

Kdo by v knížce hledal hlubokou teologii nebo odborné biblické výklady, bude zklamán. Ale patří-li čtenář do kategorie těch, jimž je určeno věnování, tedy k těm, kteří nepřestávají hledat, určitě si tu najde jak pokrm na cestu, tak i motivaci pro další hledání.

brožovaná s klopami, 112 s., 129 Kč

André Daigneault - Cesta nedokonalosti

Je křesťanská svatost vyhrazena pouze pro ctnostné a dokonalé? Cesta evangelia je cestou duchovního dětství. Ježíš sám postavil před učedníky dítě a prohlásil, že vejít do Království znamená být v něčem podstatném jako děti, vsadit na malou cestu důvěry, pokory a odevzdanosti. Skutečný světec vyznává, že je hříšník, jemuž je zapotřebí obrácení. A každý hříšník si musí přiznat, že se může stát světcem.

brožovaná s klopami, 144 s., 159 Kč

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Per Mariam ad Jesum! - Skrze Marii k Ježíši. Kdo z nás věřících by neznal tuto pokornou cestu vyznání. V loňském roce jsem čtenářům přiblížil „Konec máje“ tradičně nejen z nejstaršího kostela jihočeské metropole (sv. Prokopa), ale i z kostela sv. Ignáce v Březnici.

Tentokrát tak činím v opačném směru - totiž z nejznámějšího poutního města v Čechách, ze Svaté Hory u Příbrami. I zde se právě připravovala Noc kostelů s bohatým, a lze říci i netradičním programem. Byla připravena prohlídka části rezidence, expozice o liturgických dobách (rohové kaple) a o tvorbě fresek (kaple sv. Ignáce), či exkurze u varhan na kůru a výstava fotografií v poutním muzeu. Nemohli chybět ani svatohorští trubači a na noční dobu byl připraven ohňostroj. Jen to letošní nešťastné počasí... Připomeňme si, že kořeny májových pobožností sahají k mariánské účtě spojené s pobožnostmi utrpení Páně, uctívání sv. Kříže, či modlitbami

Svatá Hora

Májové pobožnosti

za dobré počasí. Úzká vazba byla na liturgii k „nalezení Svatého kříže“ (uctívání již ve 14. st.) a týdnů modliteb před Nanebevstoupením Páně. Májové modlení můžeme datovat rokem 1720, kdy se konalo ještě bez Mariánského aspektu. Mariánská účta pak započala v Itálii v květnu 1784 (zaznamenána ale již roku 1739 jako soukromé pobožnosti) jako májová pobožnost s mariánskou úctou. Dále se rozšiřovala přes Francii (1839 již celá země), Belgie (1803), Nizozemí (1840), Rakousko (1860). V roce 1915 za I. sv. války Benedikt XV. tyto pobožnosti spojil s modlitbami za mír a v roce 1932 vyzval Pius XII. věřící k modlitbám za mír mezi národy, což v době 2. sv. války opakoval.

O mnohých májových pobožnostech ve farnostech naší diecéze jsme se mohli dovědět z internetových stránek - Kardašova Řečice, Kaplice, Hosín, Jívno, Veselí n. Lužnicí s májovými po-

božnostmi v křesťanských rodinách, i na stránkách českobudějovického biskupství. Ale také z písemných oznámení na vratech venkovských kaplíček, kde se věřící scházejí i bez kněze.

Už tradičně končím u sv. Prokopa na Starém Městě v Budějovicích. Poslední májová za účasti správce farnosti, kanovníka dr. Mareše, byla slavnostní, hojně navštěvená, nicméně vyvolala vzpomínky na májové pobožnosti, kterými nás po mnoho let provázel pan děkan František Lála a který jim také vtiskl neopakovatelnou atmosféru. Děkujeme.

Právě on měl velikou radost, když o tom byl informován v následující den při znovuvotevení katedrály sv. Mikuláše a mnozí se s ním přišli pozdravit.

František Růžička, České Budějovice

Duchovní obnova v Sedlici

Ve dnech 10. a 11. května 2013 proběhla v kostele sv. Jakuba v Sedlici u Blatné duchovní obnova vedená P. Antonínem Klaretem Dabrowskim, OFM z pražského františkánského kláštera Panny Marie Sněžné. Úvodem přivítal v pátek večer sedlický farář P. Jiří Cihelna P. Antonína a společně koncelebrovali mši svatou. Po ní ještě následovala úvodní přednáška. V sobotu od rána duchovní obnova pokračovala na faře i v kostele. Proběhlo několik přednášek, adorace, byla příležitost k tichému rozjímání i ke svátosti smíření.

Tématem duchovní obnovy bylo čtrnáct pražských mučedníků - františkánů zavražděných na masopustní úterý 15. února roku 1611 v klášteře Panny Marie Sněžné a blahorečených v říjnu 2012. Nejednalo se ale o přednášky historické. P. Antonín na pozadí příběhu bratří františkánské komunity, kteří přišli do Prahy

Pokračování na vedlejší straně.

P. František Lála

Na Klokotech proběhlo setkání kůrových sborů

Sbor z Milevska pod vedením Kateřiny Dvořákové, doprovod Ivana Kolářová.

V sobotu 25. května na Klokotech přivítali místní pan farář a místní skvělý varhaník Ladislav Šotek všechny účastníky setkání kůrových sborů. Ve 13.30 hod. se představil sbor ze Slabčic, potom nastoupili zpěváci z Jistebnice s varhanicí Janou Maděrovou. Následoval milevský sbor pod vedením Kateřiny Dvořákové, zpěváci ze Sepekova s varhaníkem Janem Cihlářem a domácí sbor z Tábora pod vedením Heleny Boučkové, s varhanním doprovodem L. Šotka. Setkání bylo zakončeno společnou písní a následným občerstvením v domě Emauzy. Místní ženy připravily pro všechny přítomné bohaté občerstvení. Na závěr setkání těch, kteří se snaží, aby naše kostely nezůstaly němé, zazněly i lidové písničky. Zpíval sbor mnoha desítek hlasů. Bylo to i jakési poděkování za vlídné přijetí a za bohaté občerstvení. Všichni se shodli, že se již těší na další setkání v roce 2014, které by mělo být tentokrát ve Slabčicích v kostele sv. Josefa.

Alena Růžičková, Slabčice

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Noc kostelů ve Slabčicích

Farní společenství ve Slabčicích, zvláště pak zpěvačky kůrového sboru v čele s kostelnicí Annou Liškovou, připravilo letos již druhý ročník Noci kostelů. Kostel sv. Josefa byl v pátek 24. května od 19 hodin za vyzvánění zvonů otevřen široké veřejnosti. Program byl bohatý, po úvodním slovu Anny Liškové, kdy jsme se dověděli zajímavá fakta z historie kostela, zazpíval sbor několik písní, Marie Hanusová přednesla báseň k sv. Josefu a pak následovalo zajímavé povídání ohledně oblečení kněží, jáhnů a ministrantů. Toho se ujal P. Pius Zdeněk Vágner, jáhen Karel Sádlo a za ministranty Jiří Liška. Mohli jsme si prohlédnout staré barokní ornáty i ornáty, které se používají v současnosti. Také kleriku, biret i premonstrátský hábit. Přítomní se dověděli význam barev v liturgii i v oblečení kněží a také hierarchii v římskokatolické církvi. Následovalo krátké zamyšlení a společná modlitba. Anna Lišková pak informovala o zasvěcení kapliček v okolních obcích a následovaly písně k sv. Josefu a sv. Janu. Kaplička ve Smolči je zasvěcena sv. Vojtěchovi; protože píseň k tomuto světcu zpěvačky neznaly, zazpívaly písničku Fialky, kterou má

ráda Božena Veselá, bývalá dlouholetá kostelnice. Tato více jak devadesátiletá paní dlouhá léta vedla májové pobožnosti v této kapličce, písnička byla tedy i jako poděkování. Na závěr bylo možno navštívit věž kostela a prohlédnout

si zvony. Pro všechny bylo připraveno malé občerstvení i ochutnávka mešního vína. Příjemné setkání více jak čtyřiceti návštěvníků skončilo před 22. hodinou.

Alena Růžicková, Slabčice

Noc kostelů 2013 – Jistebnice, kostel sv. Michaela

Již potřetí se jistebnický kostel sv. Michaela připojil k Noci kostelů. Stejně jako v minule se pár minut před osmnáctou hodinou rozezněly zvony, aby pozvaly k noční návštěvě kostela. Jistebnický farář P. Mikuláš všechny srdečně přivítal a potom se rozezvuly tóny varhan v podání varhanice Jany Maděrové a její žáčky Marušky Turnovcové a soubor Hosana zazpíval několik písní. Další bod programu tvořil šatník pana faráře – P. Mikuláš přiblížil historii a význam liturgických oděvů. Po něm nastoupil dětský pěvecký sbor ZŠ pod vedením Julie Peškové. A než si všechny potřebné věci k přednášce o své dobrovolnické službě v Jihoafrické republice nachystala Olga Švecová, mohli se

Pokračování z 18. strany.

v roce 1604, opravili pobořený chrám a klášter, ale pak byli rozvášněným davem povražděni, poskytl mnoho podnětů pro náš dnešní život. Ne každý se vzhledem k různým povinnostem mohl zúčastnit celého programu, a tak účast na jednotlivých přednáškách byla různá. Když jsme se všichni sešli na mši svatou v sobotu odpoledne, bylo nás v kostele přes 40. P. Antonín pochválil účast, která byla podle jeho slov vzhledem k velikosti obce nečekaně veliká. Duchovní obnovy se zúčastnilo také několik věřících z okolních farností – z Blatné, Radomyšle a Zábok. Na závěr jsme po mši ještě přešli z kostela na faru k besedě s pohoštěním. Děkuje P. Antonínovi za vedení duchovní obnovy, ze které jsme si všichni odnesli povzbuzení do všedních dnů.

Ludmila a František Jirsovi

zájemci podívat na Jistebnici z věže kostela nebo si poslechnout Karla Nováka s heligonkou v dostaveníčku pod věží. Po přednášce a následné besedě se připravil s kytarou Vojtěch Vrtiška, žák kytarového virtuosa Štěpána Raka, a následoval úchvatný koncert. Večer zakončil P. Mikuláš modlitbou za živé i zemřelé občany a farníky města Jistebnice. Celý večer se návštěvníci mohli občerstvit na faře, kde byly připraveny také výborné svatomichalské topinky. Veliký dík patří všem, kteří se zapojili do organizace Noci kostelů 2013. Slovy estonského biskupa Mons. Jourdana bychom rádi již nyní pozvali na Noc kostelů 2014: „Je úžasné být v kostele v noci. Myšlenky i pocity se zklidní a duše se může otevřít a vnímat věč-

nost, která se nachází za naším stále se měnícím světem.“

-mš-

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH

6. 7. 2013

Komunita Chemin-Neuf

*Setkání s katolickou komunitou
s ekumenickým posláním*

13.30-16.00 - Promluva v Emauzích
16.00 - Zpívané klokotské hodinky
16.30 - Růženec; 17. 00 - Mše sv.

*Srdečně zve Římskokatolická farnost
Tábor-Klokoty a oblát P. Marie Neposkvrněné*

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Ze Šumavy

LŠTĚNÍ

O farním kostelíku sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka ve Lštění (u Čkyně) víme, že prošel celkovou opravou v letech 2002-3, když na financování se podílelo Biskupství českobudějovické, Římskokatolická farnost Lštění, OÚ Radhostice, Jihočeský kraj, JUDr. F. Talián a řada dalších dárců. Pracovalo zde několik firem, malby provedl akademický malíř Jindřich Boška. To vše v době administrace P. MVDr. Jana Janouška. S jeho příchodem se stalo tradicí, že se zde každoročně koná svatovojtěšská pouť za přítomnosti nějakého významného hosta. V letošním roce jím byl prezident Arcidiecézní charity P. Dr. Vojtěch Eliáš. Pro všechny farníky i hosty z dalekého okolí to bylo krásné setkání svatovojtěšských věrných, letos jakoby tajemně zahalené mlhavým jarním oparem. A dá-li Pán Bůh, všichni se již těší na srpnovou pouť Nanebevzetí Panny Marie.

Historie uvádí plebani z roku 1384, pozdější přifaření k Vimperku jako filiální, r. 1718 obnovu farnosti, matriky od r. 1720. Současný barokní kostelík byl vystavěn v letech 1739-41 na místě původního kostela z 2. pol. 13 st. Nyní je farnost spravována ze Čkyně a patří sem ještě obce Dachov, Dvorec, Libotyně, Mojkov a Radhostice. Po schodech ke zvonům se již nedostanete, jsou uzamčeny na petlici. Jsou tři, největší byl slit roku 1584 a má vážit 8 q, je goticky dekorován a již dvakrát praskl. Další dva zvony jsou menší. Tak ať své poutníky ještě dlouho zvou k bohoslužbám v tomto malebném koutu Šumavy. V těsné blízkosti se nachází kaplička, o které legenda vypráví, že právě zde žehnal sv. Vojtěch České zemi. A pod farou ještě jedna kaplička, zvaná Vojtěška. Uvnitř je studánka s vodou, která má dle pověsti léčit oči.

ŠUMAVSKÉ HOŠTICE

Kostelík sv. Filipa a Jakuba, apoštolů, se čtenářům Setkání podrobněji představil již v seriálu

„Šumavské kostelíky“ (11/2012). Po nejznámější pouti podboubinského kraje k sv. Vojtěchu se v neděli 5. května uskutečnila pouť filipojakubská. Farníci zde s radostí přivítali skladatele, zpěváka, hudebníka a kněze P. Mgr. Vavřince Skýpalu, který zde celebroidal poutní mši sv. Jeho promluva působila jako vzácné koření, když poukázal na velkou cenu víry našich babiček. Malým zpestřením svátečního dne byla výstava v budově základní školy, kde byly vystaveny dokumenty nalezené v báni kostela, který právě prochází rekonstrukcí.

VLACHOVO BŘEZÍ

V den státního svátku 8. května byla po třech a půl letech ukončena ustavičná adorace ve Vlachovo Březí, které se zúčastnil i otec biskup Jiří Paďour. Na faře byla možnost si popovídat při dobrém občerstvení. Bylo to vůbec hezké odpoledne a domů jsme si odváželi obrázky od otce biskupa na památku. Připadalo mi to jako setkání se starostlivým tatoukem. Působil na mne

V mlze u kapličky sv. Vojtěcha - Lštění

ale jako ustaraný, unavený, i nemocný člověk. A když jsem slyšela, kolik má k dispozici kněží a často i různě nemocných, musím znovu opakovat - působil jako starostlivý tatouk. Zdejší duchovní správce P. Jiří Kalaš jej obdaroval osobitým darem - 1000 adoračních hodin k použití pro své úmysly jako biskupa diecéze. Zdejší barokní děkanský kostel se zasvěcením Zvěstování Páně na náměstí pochází z let 1659-69. V r. 1930 byly odkryty zbytky románského kostela s polokruhovým portálem. Plebanie zaznamenána r. 1359, děkanství r. 1933, matriky byly vedeny od r. 1650. Kostel se zasvěcením Sv. Ducha nad náměstím je osmiboká barokní centrála, sklenutá kopulí z 18. století, obdélná loď přistavěna roku 1903.

Ze zaslaných podkladů místní rodačky Marie Kosemské připravil František Růžička (Příspěvek byl redakčně zkrácen.)

Šumavské Hoštice, poutní mše sv.

Otec biskup Jiří ve Vlachově Březí

PERSONALIA

Mons. prof. Dr. Karel Skalický, Th.D., byl s účinností od 1. 5. 2013 jmenován emeritním profesorem Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

UKONČENÍ KNĚŽSKÉ SLUŽBY V DIECÉZI

P. František Hroznata Janoušek, OPraem., je k 1. 7. 2013 na základě žádosti svého řeholního představeného odvolán z úřadu administrátora farnosti Kamenice nad Lipou a z úřadu excurrendo administrátora farností Lidmaň, Mnich a Těmice, vše vikariát Pelhřimov a po deseti letech obětavé služby v těchto farnostech odchází na zasloužený odpočinek.

Upřímně mu děkujeme za jeho kněžskou službu, a pro příští léta přejeme hojně Boží požehnání.

USTANOVENÍ

P. Jaroslav Zygmunt je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu farního vikáře farnosti děkanství u kostela sv. Mikuláše v Českých Budějovicích, vikariát Č. Budějovice-město, a k stejnému datu jmenován administrátorem farnosti Horní Cerekev a excurrendo administrátorem farností Rynárec a Veselá u Kamenice nad Lipou, vše vikariát Pelhřimov.

P. Karel Vrba, okrskový vikář vikariátu Písek, čestný kanovník Katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Č. Budějovicích, je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu administrátora farnosti Písek a z úřadu excurrendo administrátora farností Čížová a Putim, vše vikariát Písek, a z úřadu okrskového vikáře vikariátu Písek, a k témuž datu je ustanoven administrátorem farnosti Záhoří a excurrendo administrátorem farností Chřeškovice a Oslov, vše vikariát Písek.

P. Dr. Theol. Tomáš Cyril Havel, CFSsS, je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu administrátora farnosti Záhoří a excurrendo administrátora farností Chřeškovice a Oslov, vše vikariát Písek, a k témuž datu je ustanoven excurrendo administrátorem farnosti Putim, vikariát Písek. Ustanovení rektorem kostela sv. Kříže v Písku zůstává v platnosti.

P. Jan Löffelmann, JC.D., okrskový vikář vikariátu Strakonice, je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu excurrendo administrátora farnosti Štětka, a k témuž datu je ustanoven excurrendo administrátorem farnosti Radomyšl, vše vikariát Strakonice. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Jiří Cihelna je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu administrátora farnosti Sedlice a z úřadu excurrendo administrátora farností Radomyšl a Záboří u Blatné, vše vikariát Strakonice, a k témuž datu je ustanoven výpomocným duchovním farností Mladá Vožice, Hlasivo, Nová Ves (u Mladé Vožice), Smilovy Hory, Šebířov a Vrcholtovice, vše vikariát Tábor.

P. Marcin Aleksander Piasecki je od 1. 7. 2013 ustanoven excurrendo administrátorem farností Sedlice a Záboří u Blatné, vše vikariát Strakonice. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Jan Doležal je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu administrátora farnosti Lišov a z úřadu excurrendo administrátora farností Dolní Slověnice, Libnič, Rudolfov a Štěpánovice, vše vikariát České Budějovice-venkov, dále z vikariátní rady vikariátu České Budějovice-venkov, a k té-

muž datu je ustanoven administrátorem farnosti Písek, excurrendo administrátorem farnosti Čížová, vše vikariát Písek, a dále okrskovým vikářem vikariátu Písek.

P. Mgr. Peter Tomáš Paradič, CFSsS je od 1. 7. 2013 ustanoven excurrendo administrátorem farnosti Štětka, vikariát Strakonice. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Marcin Krzysztof Chmielewski je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu farního vikáře farnosti Dobrá Voda u Č. Budějovic, vikariát Č. Budějovice-město, a k témuž je ustanoven administrátorem farnosti Lišov a excurrendo administrátorem farností Dolní Slověnice, Libnič, Rudolfov a Štěpánovice, vše vikariát Č. Budějovice-venkov.

P. Mgr. Václav Šika je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu administrátora farnosti Horní Cerekev a z úřadu excurrendo administrátora farností Rynárec a Veselá u Kamenice nad Lipou, vše vikariát Pelhřimov, a k témuž datu je ustanoven administrátorem farnosti Kamenice nad Lipou a excurrendo administrátorem farností Lidmaň, Mnich a Těmice, vše vikariát Pelhřimov.

P. Mag. theol. Stanislav Brožka je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu farního vikáře farností Tábor, Choustník, Malšice, Planá nad Lužnicí a Sezimovo Ústí, vše vikariát Tábor, a k témuž datu je ustanoven farním vikářem farnosti děkanství u kostela sv. Mikuláše v Českých Budějovicích, vikariát České Budějovice-město.

P. Mgr. Jan Turek je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu excurrendo administrátora farností Budětice a Rabí a z úřadu administrátora in spiritualibus farností Petrovice u Sušice a Svojsice u Sušice, z úřadu farního vikáře farnosti Sušice, vše vikariát Sušice-Nepomuk, dále z funkce kaplana pro mládež vikariátu Sušice-Nepomuk a člena vikariátní rady vikariátu Sušice-Nepomuk, a k témuž datu je ustanoven farním vikářem farností Tábor, Choustník, Malšice, Planá nad Lužnicí a Sezimovo Ústí, vše vikariát Tábor.

P. Jindřich Hybler je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu administrátora farnosti Volary a excurrendo administrátora farností Cudrovice, České Žleby, Křišťanov, Pěkná, Zbytiny a Želnavá, a k témuž datu je ustanoven výpomocným duchovním ve farnosti Volary, vše vikariát Prachatice.

P. Mgr. Petr Hovorka je od 1. 7. 2013 ustanoven excurrendo administrátorem farností Cudrovice, České Žleby, Křišťanov, Pěkná, Volary, Zbytiny a Želnavá, vše vikariát Prachatice. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Václav Hes je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farností Dobrá Voda (u Sušice), Hartmanice, Hůrka, Kašperské Hory, Prášíly, Rejstejn a Srní, vše vikariát Sušice-Nepomuk, a k témuž datu je ustanoven excurrendo administrátorem farností Budětice a Rabí a administrátorem in spiritualibus farností Petrovice u Sušice a Svojsice u Sušice, vše vikariát Sušice-Nepomuk. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

Jiří Voráček, trvalý jáhen, je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu administrátora in materialibus farností Kašperské Hory, Rejstejn a Srní, a k témuž datu je ustanoven k jáhenské službě ve farnostech Budětice, Kašperské Hory, Rabí, Rejstejn a Srní, vše vikariát Sušice-Nepomuk. Všechna ostatní

ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mr. Mgr. Tomas van Zavrel je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu farního vikáře farností Dobrá Voda (u Sušice), Hartmanice, Hůrka, Kašperské Hory, Prášíly, Rejstejn a Srní, a k témuž je ustanoven excurrendo administrátorem farností Kašperské Hory, Rejstejn a Srní, vše vikariát Sušice-Nepomuk, a administrátorem in spiritualibus farností Dobrá Voda (u Sušice), Hartmanice, Hůrka a Prášíly, vše vikariát Sušice-Nepomuk.

P. Jan Wirth je od 1. 7. 2013 ustanoven výpomocným duchovním farností Kolinec a Mlázovy, vše vikariát Sušice-Nepomuk. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Ing. Jiří Špiřík je k 1. 7. 2013 odvolán z úřadu excurrendo administrátora farnosti Stráž nad Nežárkou, vikariát Jindřichův Hradec. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Ivo Valášek, okrskový vikář vikariátu Jindřichův Hradec, je od 1. 7. 2013 ustanoven excurrendo administrátorem farnosti Stráž nad Nežárkou, vikariát Jindřichův Hradec. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Pavel Kubů, Kněžský domov Č. Budějovice-Suché Vrbné, byl k 1. 6. 2013 odvolán z úřadu rektora kaple sv. Gorazda v Kněžském domově Č. Budějovice-Suché Vrbné, vikariát České Budějovice-město.

P. Adolf Kubeš, čestný kanovník Katedrální kapituly u sv. Mikuláše, Kněžský domov Č. Budějovice-Suché Vrbné, byl od 1. 6. 2013 ustanoven rektorem kaple sv. Gorazda v Kněžském domově Č. Budějovice-Suché Vrbné, vikariát České Budějovice-město.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO A JÁHENSKÉHO SVĚCENÍ

P. ThLic. David Henzl, Třeboň, oslaví 21. června 2013 desáté výročí kněžského svěcení.

P. Mgr. Zdeněk Pius Vágner, OPraem., Milevsko, oslaví 26. června 2013 desáté výročí kněžského svěcení.

P. Bogdan Ganczarski, Volyně, oslaví 19. června 2013 dvacáté výročí kněžského svěcení.

P. Marek Adamczuk, OMI, Tábor-Klokoty, oslaví 21. června 2013 dvacáté výročí kněžského svěcení.

P. Josef Charypar, Opařany, oslaví 25. června 2013 třicáté výročí kněžského svěcení.

P. Václav Hes, Sušice, oslaví 25. června 2013 třicáté výročí kněžského svěcení.

Mons. Václav Kulhánek, České Budějovice, oslaví 23. června 2013 čtyřicáté výročí kněžského svěcení.

10. července 2013 oslaví dvacáté výročí jáhenského svěcení:

Josef Daněk, trvalý jáhen, Vyšší Brod.

Ing. Karel Faber, trvalý jáhen, Č. Budějovice.

Jaroslav Filip, trvalý jáhen, Lenora.

Mgr. Josef Hes, trvalý jáhen, Č. Budějovice.

Augustin Jarolímek, trvalý jáhen, Milevsko.

Ing. Pavel Poláček, trvalý jáhen, Ledenice.

Vojtěch Talíř, trvalý jáhen, Chlumec.

Jiří Voráček, trvalý jáhen, Sušice.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

-acebb-

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mši svatou odtud přenášíme v pátek v 18 hodin.

* V pondělí odpoledne od 16.30 vám nabízíme možnost se prostřednictvím našeho vysílání vzdělávat. 17. a 24. 6. můžete sledovat cyklus **Cyrlometodějská tradice**. V jeho 5. a 6. části vás seznámíme s proměnami této tradice pod vlivem událostí 20. století.

* Především mladým maminkám je určen úterní pořad **Kafemlýnek**. Začíná pravidelně v 9.30. Na 18. 6. je připraven magazín plný letních písniček a plánů na prázdniny. Kam se chystáte v létě na dovolenou? Dopřejete si i čas jen pro sebe nebo čas strávený pouze se svým partnerem? Jezdíváte na manželská setkání? A pokud ano, co vám přináší? O tom všem budeme mluvit. Dáme vám také tipy na nové knížky. 25. 6. zní podtitul Kafemlýnku: „U nás na kafi“.

* Každé úterý v 16.00 pamatujeme na malé posluchače v **Barvínce**. 18. 6. je na programu Telefonické riskování. 25. 6. zařazujeme Červnový magazín. navštívíme Černou věž v Českých Budějovicích a povíme si něco o Misijské pouti dětí. Barvínka s datem vysílání 2. 7. nese podtitul „Moře je mým druhým domovem“. Jachtař Milan Koláček tráví na moři i několik měsíců v roce. Doplujeme až do našeho vysílání.

* Ve středu v 16.55 vysíláme hudební relaci **Folklórní okénko**. 19. 6. uvedeme pořad Muzikanti, to sú chlapi!, ve kterém necháme zaznít cimbalovou muziku v podání ZUŠ Smetanova.

* Hudební týdeník **Oktáva** naladíte každý pátek v 16.55. 21. 5. vám pražský redaktor Pavel Smolek představí soubor Afflatus Quintet. To je pětice pozoruhodných muzikantů, kteří společně hrají již od roku 1995. Kromě zajímavého rozhovoru vám naservírujeme i „pořádnou porci“ klasické hudby.

* Vždy v pátek od 22.00 vás zveme k poslechu pořadu **Dotýkání světla**. 21. a 28. 6. se v jeho rámci budeme věnovat osobnosti kardinála Tomáše Špidlíka. Docent Karel Sládek představí Tomáše Špidlíka jako teologa, který se mimo jiné zajímal o interpretaci umění - od malířství, ikonopisectví až po filmovou tvorbu. V této souvislosti povypráví také o římském Centru Aletti.

* V nedělním odpoledni od 13.20 otevíráme zajímavé tituly v **Knihovničce Proglasu**. 23. 6. to budou nové tituly z produkce nakladatelství Paulínky. 30. 6. vás seznámíme s nabídkou Karmelitánského nakladatelství. 7. 7. pak pohovoříme s moderátorem Proglasu Radkem Habáněm o jeho knize pro malé i velké čtenáře „Než zazvoní zvonec“.

* V úterý 18. 6. ve 22.00 vám redaktor Petr Pošpišil nabídne reportáž natočenou během **slavnostního otevření českobudějovické katedrály**, která byla v uplynulých dvou letech rekonstruována.

* Na návštěvu do **farnosti Místek** vás pozveme ve čtvrtek 20. 6. Uvítá vás v ní místní děkan, Mons. Josef Maňák.

* Ve čtvrtek 4. 7. ve 22.00 se přihlásí ostravské studio Hedvika. U příležitosti 1150. výročí příchodu soluňských bratří, svatých Cyrila a Metoděje, na Moravu, pohovoří redaktor Antonín Žolnerčík o památné hoře Radhošti, o poutním kostele, a o **aktivitách Matice Radhoštské** s jejím předsedou, panem Drahomírem Strnadlem.

* **Rozhovor s operní pěvkyní Alenou Čihánkovou** vám přineseme ve čtvrtek 18. 7. ve 22.00. Řeč bude nejen o jejím zajímavém životě, ale také o divadle. -kb-

Římskokatolická duchovní správa v Římově

vás srdečně zve na

LETNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ

která se koná
v neděli dne 7. července 2013
k svátku Navštívení Panny Marie

PROGRAM POUTI

Mše sv. v předvečer pouti
v sobotu 6. července v 18 hod.

Mše sv.

v neděli 7. července
v 7.15 hod., 9 hod.

11 hod. - Slavná mše sv.

Slouží P. Adam Rucki
spirituál moravského kněžstva

Během dopoledne příležitost
k svaté zpovědi (svátosti smíření)

Svátostné požehnání a zakončení pouti:
ve 14,30 hod.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Klaus-Peter Vosen - Podle srdce tvého

Rozjímání o litaních k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

Autor nabízí svěží impulsy k rozjímání o jednotlivých invokacích litaní k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Mohou posloužit jako podněty k osobní modlitbě nebo jako témata ke sdílení ve společenství. Brož., 144 str., 175 Kč

F. Fernández-Carvajal - Rozmluvy s Bohem (7): Slavnosti a svátky (červenec-prosinec)

Další díl z ediční řady, která čtenářům poskytuje jednu z možností, jak se každý den obracet k Bohu s důvěrou a v souladu s Písmem svatým a s živou tradicí církve. Pro tento díl autor dopsal pro české čtenáře texty na slavnost sv. Václava!

Váz., 456 str., 255 Kč, vyjde na přelomu června a července.

Liturgický kalendář 2014

Praktické vydání na cesty nebo k vložení do velkých pracovních diářů či vašich biblí. Každá stránka obsahuje jeden týden. Nebudou v něm chybět žádné informace, na které jste zvyklí z předešlých diářů. Dny jsou barevně odlišeny podle liturgického období.

NOVINKA!, Brož., 64 str., 48 Kč

Kapesní diář na rok 2014

Pro rok 2014 vyjde pouze jeden typ kapesního diáře. Bude obsahovat stejné informace jako velký diář. Jedna dvojstrana bude obsahovat jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Nově jsou přidány odpovědi k žalmům Váz., s plastovými deskami, 144 str., desky pouze v barvě modré!

Velký diář na rok 2014

Diář formátu A5 v pevné vazbě s obálkou modré či zelené barvy se zlatou ražbou. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a myšlenka na každý den.

Váz., 408 str., cena 200 Kč, vyjde během prázdnin, opět bude možné učinit jeho předběžnou objednávku na našich webových stránkách a získat ho tak s 15 % slevou.

Všem našim čtenářům přejeme požehnaný čas letních dnů strávených s nejbližšími a v Boží blízkosti!

sestry paulínky

www.paulinky.cz

Dětské vikariátní poutě 2013

Fotografie jsou z Dětské vikariátní pouti strakonického vikariátu.

Obě fotografie jsou z Dětské vikariátní pouti v Lukavci.

Mons. Karel Fořt slaví 65. výročí kněžského svěcení

Mons. Karel Fořt se narodil 8. 11. 1921 v rodině četnického důstojníka v Rožmitále pod Třemšínem. Dětství a mládí prožil ve Skočicích u Vodňan a v Horažďovicích. V r. 1933 začal studovat na Gymnáziu ve Strakonici, pak v Českých Budějovicích.

Byl skautským vůdcem, za což byl roku 1940 zatčen gestapem a krátce vězněn.

V r. 1941 nastoupil do českobudějovického kněžského semináře, v letech 1942-45 byl totálně nasazen v lineckých ocelárnách.

27. června 1948 byl biskupem Mons. Josefem Hlouchem vysvěcen na kněze v Českých Budějovicích; vzápětí byl ustanoven kaplanem ve Vimperku, odkud spravoval řadu šumavských farností. Pastoračně se staral i o dosud neodsunuté sudetské Němce.

Když kolem něj začal komunistický režim stahovat smyčku, utekl 10. července 1950 na poslední chvíli za hranice a o rok později zamířil na misie do severního Alžírsku, město Bona (dnešní Annaba) a okolí (kde působil sv. Augustin). Tam zažil i nelítostný teroristický „národně osvobozenec“ boj, který r. 1960 vyvrcholil revolucí. Jako cizinec musel zemi opustit,

takže odešel do Německa. V Mnichově cca 20 let spolupracoval s dr. Heidlerem, r. 1963 zorganizoval českou duchovní službu a postupně vybudoval celou síť českých center.

V r. 1964 se podílel na založení koleje Paulinum pro studenty z Východu, r. 1968 pak spoluzakládal Klub Šumava v Mnichově na pomoc novým utečencům. V r. 1969 získal statut národní farnosti pro Čechy.

V r. 1973 ho papež Pavel VI. jmenoval monsignorem. Po smrti Dr. Heidlera v r. 1980 přebírá místo redaktora náboženského vysílání Radia Svobodná Evropa (mezi posluchači známý pod pseudonymem „Otec Karel“), předává farnost sv. Štěpána P. Karlu Janouškovi, ale zůstal dál delegátem České duchovní služby v Německu. V r. 1991 předal „delegátství“ České duchovní služby v Německu Mons. Pavlu Kučerovi.

V r. 1995, spolu s ukončením vysílání RSE v Mnichově, končí svou 35-letou činnost pro Svobodnou Evropu. 27. 10. 2008 obdržel na českobudějovické radnici vyznamenání Za zásluhy a Za statečnost.

28. 10. 2012 propůjčil Mons. Karlu Jaroslavu Fořtovi prezident Václav Klaus Řád Tomáše Garrigua Masaryka za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie, humanity a lidská práva.

V současné době žije střídavě v Českých Budějovicích a Mnichově.

V r. 1981, u příležitosti 60. narozenin mons. Karla Fořta, navštívil českou farnost v Mnichově tehdejší mnichovský arcibiskup kard. Joseph Ratzinger.

Mons. Fořtovi přejeme hojnost Božího požehnání a sil do dalších let!